

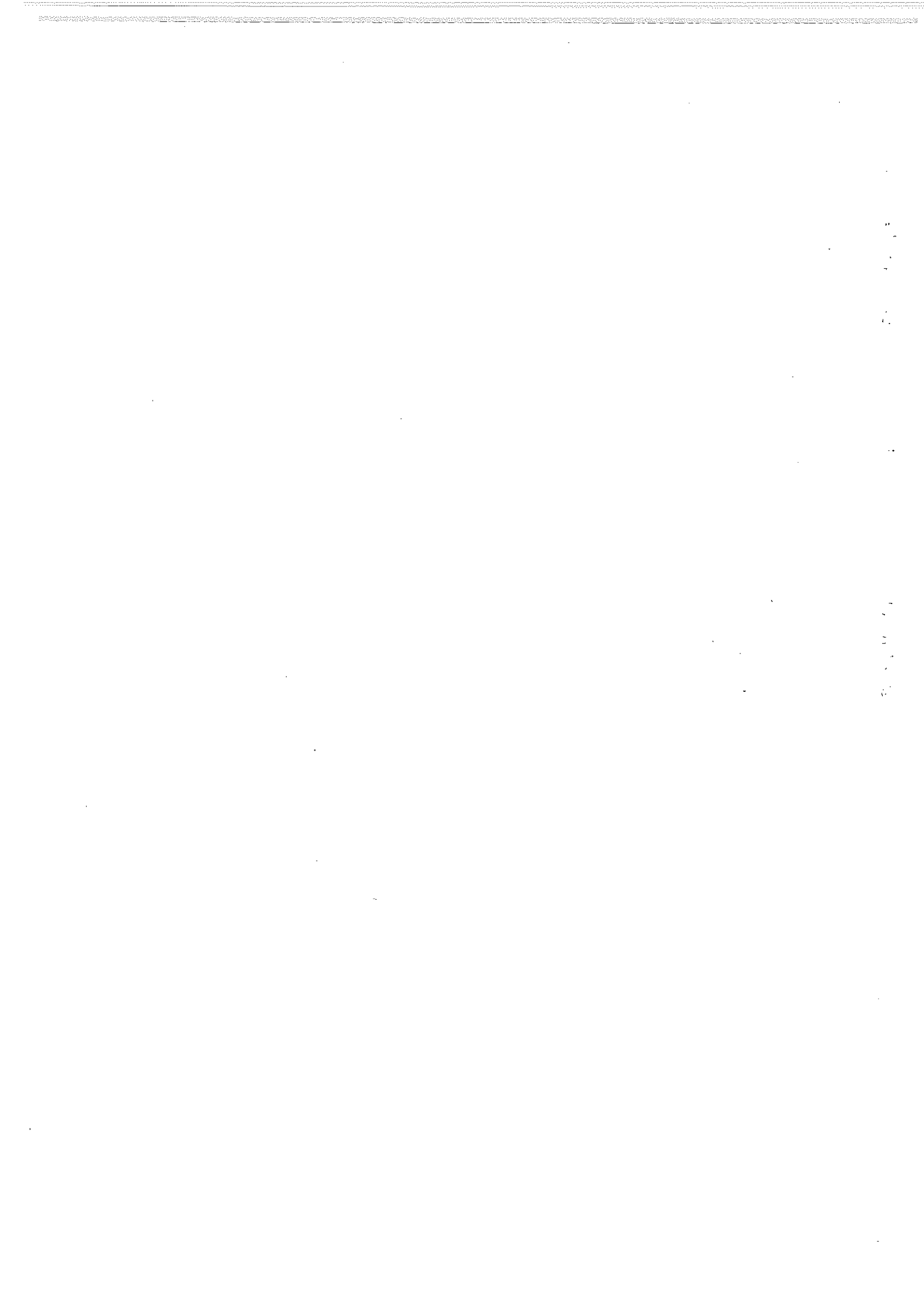
JAARVERSLAG
VAN DE
VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT
OVER HET JAAR 1994

beknopte tekst

Het voorliggende activiteitsverslag, dat de Vaste Commissie voor Toezicht in uitvoering van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken de eer heeft neer te leggen, is het dertigste sinds de inwerking-treding van die wet.

Overeenkomstig artikel 55 van diezelfde wet (artikel 62 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken - hier-na, S.W.T.) wordt het overgezonden door de minister van Binnenlandse Zaken.

A L G E M E E N H E D E N

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE
EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE

In 1994 werd de samenstelling van de V.C.T., zoals ze werd vastgesteld door het koninklijk besluit van 11 april 1991, niet gewijzigd. Alle leden, zowel de effectieven als de plaatsvervangers, behielden hun mandaat. Hierdoor kon een normale werking, zowel van de vergaderingen van de verenigde afdelingen als van die van de Nederlandse of Franse afdeling, worden verzekerd.

Nederlandse afdeling

Vaste leden:

de heren

G. CROISIAU (ondervoorzitter)

M. BOES

P. DECLERCK

C. VAN EECKAUTE

P. VAN SCHUYLENBERGH

Plaatsvervangende leden:

de heren

W. VANDEN BROUCKE

E. DIRIX

L. VAN BUYTEN

I. VAN DEN BOSSCHE

mevrouw

G. CLAES

Franse afdeling

Vaste leden:

de heren

J.-P. JACOBS (ondervoorzitter)

J. BERTOUILLE

J. LURQUIN

G. MOORAT

mevrouw

C. JANSSEN

Plaatsvervangende leden:

mevrouw

J. DELAPIERRE

de heer

C. POURTOIS

mevrouw

V. BAUFFE

de heren

L. VANDENBROECK

G. DENEFF

Duitstalig lid

Vast lid:

de heer

W. WERR

Plaatsvervangend lid:

de heer

H. TIMMERMAN

Zoals de vorige jaren werd het voorzitterschap van de Commissie door mevrouw A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS waargenomen.

B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

De directie van de administratie dienst bestond uit de heer J.-M. BUSINE, bestuursdirecteur (van de Franse taalrol), de heer T. VAN SANTEN, diens tweetalig adjunct, de heer J. PIRET en mevrouw Ch. VERLAINE, adviseurs.

Het secretariaat van de verenigde afdelingen van de V.C.T. werd waargenomen door de heer BUSINE en door de heer VAN SANTEN.

De heer COLSON en de heer VAN SANTEN hebben het ambt van secretaris-verslaggever uitgeoefend respectievelijk m.b.t. de Franse en de Nederlandse afdeling.

II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE

Tijdens het jaar 1994 hebben de verenigde afdelingen 60 zittingen gehouden.

De werkzaamheden van de verenigde afdelingen worden in deel een van dit verslag behandeld.

De werkzaamheden van de Nederlandse en van de Franse afdeling worden in de delen twee en drie behandeld.

Het jaarverslag omvat een overzicht van de definitieve adviezen die door de V.C.T. werden uitgebracht in de loop van 1994. In dit jaarverslag werden uiteraard niet opgenomen de tussentijdse verslagen van de besprekingen die de V.C.T. heeft gewijd aan een aantal belangrijke dossiers - besprekingen die soms over een langere periode zijn gespreid - zolang deze niet met een definitief advies werden afgerond.

Algemene statistische gegevens

Betreffende de activiteiten van de Commissie geven de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen:

VERENIGDE AFDELINGEN

Ingediende zaken

	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	2	-	1	3
F	16	57	1	74
N	25	39	-	64
D	-	12	2	14
Totaal	43	108	4	155

Afgehandelde zaken (1)

F + N	2	-	3	5
F	17	58	-	75
N	25	50	-	75
D	1	12	-	13
Totaal	45	120	3	168

NEDERLANDSE AFDELING

	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	1	13	1	15
Afgehandelde zaken (1)	3	21	-	21

FRANSE AFDELING

	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	-	1	-	1
Afgehandelde zaken	-	1	-	1

(1) Met inbegrip van de zaken die in de vorige jaren werden ingediend.

R E C H T S P R A A K

DEEL EEN
VERSLAG VAN DE
VERENIGDE AFDELINGEN

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE GECOORDINEERDE TAALWETTEN

A. DIENSTEN OF ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT

- Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid:
plaatsen van eentalig Franse waarschuwborden in gemeenten van het Duitse taalgebied, m.n. te Eupen.

In haar advies 22.263 e.v. van 9 oktober 1991 m.b.t. de brochure "Verkeersslagveld of verkeersvrede?" oordeelde de V.C.T. dat de v.z.w. Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid moet beschouwd worden als een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, S.W.T., die onder het gezag van de openbare macht staat.

De berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, zijn onderworpen aan de taalregeling die ter zake aan genoemde diensten wordt opgelegd (artikel 40, S.W.T.).

Het Instituut levert affiches aan:

- instellingen die onderworpen zijn aan de S.W.T. (de gewesten, gemeenten, scholen enz.): deze diensten zijn zelf verantwoordelijk voor de toepassing van de gecoördineerde taalwetten; zij bestellen affiches in de taal/talen die hun diensten moeten gebruiken bij het richten van berichten en mededelingen aan het publiek;
- privé-bedrijven en particulieren die niet onderworpen zijn aan de S.W.T., in dit geval zou het Instituut moeten verwijzen naar de S.W.T.;
- indien het Instituut aan een private firma opdracht geeft om affiches aan te plakken, moet artikel 50, S.W.T. toegepast worden: "de aanwijzing uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten";

- indien particulieren affiches aanvragen, moet het Instituut hen er op wijzen dat de S.W.T. van toepassing zijn.
(Advies 25.042 van 29 september 1993 en 10 maart 1994)

- Ziekenfondsen:

Liberale Mutualiteit Vlaams Gewest met zetel te Asse.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. vallen de ziekenfondsen onder de toepassing van artikel 1, § 1, 2°, S.W.T., voor zover er machtsoverdracht is vanwege de overheid en in de mate van die overdracht. Deze machtsoverdracht komt tot uiting, wanneer zij optreden in het raam van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

De Liberale Mutualiteit Vlaams Gewest met zetel te Asse is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 2, S.W.T., waarvan de werkkring de vier taalgebieden bestrijkt.

Een dergelijke dienst, waarvan de zetel buiten Brussel-Hoofdstad is gevestigd, is onderworpen aan hetzelfde stelsel als de uitvoeringsdiensten met zetel buiten Brussel-Hoofdstad. De bepalingen van de centrale diensten zijn er op van toepassing. De betrekkingen met particulieren dienen te verlopen met eerbied voor de bepalingen van artikel 41, S.W.T.

(Advies 25.158 van 26 mei 1994)

B. ADMINISTRATIEVE HANDELINGEN VAN DE GERECHTELIJKE OVERHEDEN

- Griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel:
Nederlandsonkundig personeel.

Voorname rechtbank is bevoegd voor het gerechtelijk arrondissement Brussel (d.i. arrondissement Brussel + Halle-Vilvoorde).

Volgens het verslag Saint-Remy (331, 1961-1962 nr. 27, p. 8) dient onder gerechtelijke handeling verstaan te worden: "... luidens de rechtsleer is een handeling gerechtelijk wanneer zij, ook in afwezigheid van rechters gesteld, ertoe strekt een geschil op te lossen ..." (advies 856 van 19 december 1964). In dat geval valt ze onder toepassing van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

De V.C.T. is van mening dat het vragen van een gewone inlichting aan een bediende van een griffie en het geven van een antwoord daarop, niet kan gecatalogiseerd worden als een gerechtelijke handeling aangezien deze (vraag en antwoord) er niet toe strekken een geschil op te lossen en bijgevolg als administratieve handeling van de rechterlijke macht onder toepassing vallen van artikel 1, § 1, 4°, S.W.T. (adviezen 18.075-19.163-19.164) en dienen als een betrekking met een particulier beschouwd te worden.

De betrokken dienst dient in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal aan te wenden, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Bijgevolg is de V.C.T. van oordeel dat de diensten van de burgerlijke griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel - voor wat hun administratieve handelingen betreft - derwijze moeten georganiseerd zijn dat zowel Nederlands- als Franstaligen zonder enig probleem te woord kunnen gestaan worden.

De V.C.T. acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond indien het juist zou zijn dat voornoemde dienst niet derwijze is georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite in zijn eigen taal (Nederlands of Frans) kan te woord gestaan worden.

(Advies 25.038 van 8 december 1993 en 10 februari 1994)

- Commissariaat-Generaal van de Gerechtelijke Politie:
taalkennis van het personeel.

In een klacht over de detachering van een eentalig Nederlands officier van de Gerechtelijke Politie naar het Commissariaat-Generaal te Brussel, waar betrokkene belast wordt met anderstalig werk, stelt de V.C.T. vast dat de taalkennis van het personeel van de Gerechtelijke Politie niet is geregeld door de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken. Zij oordeelt evenwel dat de klacht gegrond is in de mate dat administratieve handelingen van het Commissariaat-Generaal worden verricht door Nederlandstaligen, in een taal waarvan zij de kennis niet hebben bewezen.

(Advies 25.072 van 11 mei 1994)

II. KLACHTEN WAAROVER DE V.C.T. ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A. GECOORDINEERDE WETTEN NIET VAN TOEPASSING

- Koninklijke Vereniging van Belgische Gasvaklieden:
de wetgeving betreffende het gebruik van rendementscodensatieketels zou voorschrijven dat het plaatje met technische gegevens, de handleiding voor de installatie en de gebruiksaanwijzing in de twee landstalen moeten gesteld zijn.

De bewuste vereniging groepeerde alle personen die zich bezig houden met de produktie, het vervoer en de verdeling van gas of met nijverheden die er rechtstreeks verband mee houden (artikel 1 van de statuten).

Een v.z.w. valt a priori niet onder de toepassing van de S.W.T.. Zij is er dan ook slechts aan onderworpen binnen

het raam van de devolutie van de overheid in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van die wetten.

De kwestieuze v.z.w. is met deze opdracht niet belast door de wet of door de openbare machten, zoals voornoemd artikel 1, § 1, 2° het vereist; de openbare machten oefenen geen enkele voogdij noch controle uit op de activiteiten van de vereniging; zij ontvangt geen subsidies.

De V.C.T. oordeelt derhalve dat die v.z.w. een private autonome instelling is welke niet onder de toepassing van de S.W.T. valt.

De minister heeft meegedeeld dat het koninklijk besluit van 3 juli 1992 betreffende de veiligheid van de gastoestellen (B.St. 11.8.92) bij de eerstvolgende herziening als volgt gewijzigd zal worden:

"In de bijlage I van hetzelfde besluit wordt het 2e lid van het punt 1.2. vervangen door de volgende bepaling : «De aanwijzingen en waarschuwingen moeten beschikbaar zijn in het Nederlands, Frans en Duits»."

Op die manier zal alle twijfel omtrent taaldiscriminatie weggenomen worden.

(Advies 25.062 van 10 maart 1994)

- Gemeente Ukkel:
verkeerde vertaling van straatnamen.

Overeenkomstig artikel 18, S.W.T. worden de berichten en mededelingen aan het publiek door de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, in het Nederlands en in het Frans gesteld. De woorden "in het Nederlands en in het Frans" betekenen dat alle teksten tegelijkertijd, integraal en op voet van strikte gelijkheid in de twee talen worden weergegeven, wat eenzelfde lettertype en eenzelfde voorstelling impliceert (cfr. adviezen 15.101 en 24.166).

De V.C.T. heeft tot taak te waken over de toepassing van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken. Deze opdracht behelst niet het taalgebruik als een cultuurmiddel, in de zin van artikel 127, § 1, 1e, van de Grondwet, zoals nader uitgewerkt in artikel 4, 1e, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, waarvoor de Gemeenschappen bevoegd zijn en desgevallend geëigende adviesorganen hebben opgericht.

De V.C.T. acht zich derhalve onbevoegd om klachten i.v.m. de luister van de taal, i.c. de schrijfwijze van eigennamen, te behandelen.

(Advies 26.008 van 17 maart 1994)

- Bankinstellingen:
tweetalige stortings- of overschrijvingsformulieren.

In een klacht tegen een aantal bankinstellingen, wegens het feit dat zij tweetalige stortings- of overschrijvingsformu-

lieren gebruiken, oordeelde de V.C.T. dat de S.W.T. niet van toepassing zijn op de louter commerciële betrekkingen tussen private banken en hun klanten.
(Advies 26.065 van 19 mei 1994)

- Brusselse Hoofdstedelijk Gewest:
richtingaanwijzers met de vermelding "Ring".

Volgens de klager is het gebruik van een Engelse term waarmee het Franse *Boulevard périphérique, Boulevard circulaire* of *Rocade* wordt bedoeld, strijdig met de S.W.T.

De V.C.T. heeft tot taak te waken over de toepassing van de S.W.T. Die opdracht behelst niet het taalgebruik als een cultuurmiddel in de zin van artikel 127 § 1, 1e, van de Grondwet, zoals nader uitgewerkt in artikel 4, 1e, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, waarvoor de Gemeenschappen bevoegd zijn en desgevallend geëigende adviesorganen hebben opgericht.

Bijgevolg acht de V.C.T. zich onbevoegd.
(Advies 26.072 van 23 juni 1994)

- Klacht van een particulier:
onontvankelijkheid van een verzoek.

Wanneer een verzoek in vrij vage bewoordingen is gesteld en geen enkele dienst i.v.m. het taalgebruik formeel op de korrel wordt genomen, beschouwt de V.C.T. dit niet als een ontvankelijke klacht.

(Advies 26.097 van 22 september 1994)

- Appartementsgebouw:
de syndicus stuurt altijd eentalige brieven en berichten aan een van de huurders.

Die materie behoort niet tot de bevoegdheid van de V.C.T. aangezien het gaat om taalgebruik tussen particulieren dat niet onder de toepassing van de S.W.T. valt.

(Advies 26.137 van 27 oktober 1994)

B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN

- Rechtbank van eerste aanleg - Brussel:
Nederlandstalig vonnis in een zaak die door een Franstalige aanhangig was gemaakt.

Een vonnis van een rechtbank is een gerechtelijke handeling die valt onder de toepassing van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken. De V.C.T. is dus ter zake niet bevoegd.

(Advies 25.153 van 27 januari 1994)

De V.C.T. is dus onbevoegd.
(Advies 26.142 van 1 december 1994)

- Politie Sint-Joost-ten-Node:
Franstalig proces-verbaal aan Nederlandstalige.

Overwegende dat de processen-verbaal opgemaakt naar aanleiding van verkeersovertredingen gerechtelijke handelingen zijn (Verslag Saint-Remy 331, 1961-1962, blz. 8) en als dusdanig vallen onder toepassing van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken en overwegende dat de S.W.T. enkel van toepassing zijn op de administratieve handelingen van de rechterlijke macht en haar medewerkers (artikel 1, § 1, 4°) is de V.C.T. van oordeel dat zij terzake onbevoegd is om een advies uit te brengen.
(Advies 26.152 van 1 december 1994)

C. TAALGEBRUIK IN HET LEGER

- Militair kamp van Elsenborn:
vraag om
 - 1) er het taalgebruik te onderzoeken
 - 2) mee te delen door welke richtlijnen van de S.W.T. de kampleiding gebonden is.

Het gebruik van de talen in het leger wordt geregeld door de wet van 30 juli 1938 (gewijzigd door die van 30 juli 1955).

Besluit

- 1) De V.C.T. is niet bevoegd om zich uit te spreken over het taalgebruik in het militaire kamp van Elsenborn.
- 2) Op grond van de bepalingen van artikel 10 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 waarbij de werking van de V.C.T. wordt geregeld, kan een adviesaanvraag bij de V.C.T. alleen aanhangig gemaakt worden bij een de minister ondertekende brief, die aan de voorzitter van de Commissie wordt gestuurd.
(Advies 26.074 van 30 juni 1994)

HOOFDSTUK TWEE
RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

A. TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE EN TAALKADERS

Algemeenheden

1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN

In 1994 hebben de verenigde afdelingen van de V.C.T. vier adviezen uitgebracht over ontwerpen van trappen van de hiërarchie waarvan er drie betrekking hadden op wijzigingen van de trappen. Over dezelfde periode brachten zij zestien adviezen uit over ontwerpen van taalkaders waarvan er negen betrekking hadden op wijzigingen van bestaande taalkaders.

2. SYNDICALE RAADPLEGING

Concrete toepassing artikel 54, S.W.T.

1. Welke procedure inzake syndicale raadpleging moet worden gevolgd?

Artikel 54 van de S.W.T. onttrekt de toepassingsmaatregelen van de taalwetten aan de normale syndicale raadpleging (georganiseerd door de wet van 19 december 1974). De erkende syndicale organisaties worden evenwel geraadpleegd wanneer de maatregelen rechtstreeks betrekking hebben op de rechtspositie van het personeel (artikel 54, 2e lid). De niet-naleving van andere voorafgaande formaliteiten, die in verband met de rechtspositie van het personeel voorgeschreven zijn door wetten en verordeningen, heeft geen invloed op de geldigheid van de maatregelen die ter uitvoering van de S.W.T. getroffen worden (artikel 54, 3e lid).

De wetgever heeft de procedure die aan de vaststelling van de taalkaders voorafgaat dus duidelijk willen vereenvoudigen en versnellen; de V.C.T. is van oordeel dat een schriftelijke raadpleging per brief met die bedoeling van de

wetgever overeenstemt en dat het gaat om een soort vakbondsraadpleging sui generis, die eigen is aan de S.W.T.

2. Welke syndicale organisaties moeten worden geraadpleegd?

Artikel 54 van de S.W.T. bepaalt dat "de erkende syndicale organisaties" worden geraadpleegd, met name organisaties die een zeker belang hebben en een bepaald aantal personeelsleden van een bestuur omvatten. In casu komt het elke minister toe, in elke afzonderlijk beschouwde dienst vast te stellen welke syndicale organisaties nu precies moet worden geraadpleegd; elk bestuur is immers een bijzonder geval waarin verscheidene specifieke syndicale organisaties aan bod komen.

De V.C.T acht het niet in strijd met de wet dat er ook andere organisaties worden geraadpleegd dan die welke representatief zijn in de betekenis van de wet van 19 december 1974.

De S.W.T. moeten restrictief worden geïnterpreteerd. Zij moeten ook worden geïnterpreteerd in functie van het doel dat door de wetgever wordt nagestreefd.

Alleen door een wijziging van de S.W.T. zou de raadpleging kunnen beperkt worden tot syndicale organisaties als bedoeld door artikel 7 van de wet van 19 december 1974. (Advies 26.134 van 10 november 1994)

3. NIEUWE TAALKADERS

In het raam van de radioscopie van de federale openbare diensten die door de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken werd aangevraagd, hebben de ministers nieuwe personeelsformaties moeten vaststellen; daardoor moeten ook nieuwe taalkaders worden vastgesteld (circulaire nr. 379 van 8 september 1993).

De eerste taalkaders waarover de V.C.T. heeft geadviseerd, waren die van het nieuwe ministerie van Ambtenarenzaken dat bij koninklijk besluit van 19 september 1994 werd opgericht en dat in eerste stadium het Vast Wervingssecretariaat, de Dienst Algemeen Bestuur en de Algemene Dienst voor Selectie en Vorming groepeert. Bij die gelegenheid werd de V.C.T. geconfronteerd met een algemeen probleem ten gronde, dat m.b.t. alle taalkaders zal rijzen, namelijk, het probleem van de verdeling over de taalkaders, van de uitdovingsbetrekkingen en, meer in het bijzonder, de betrekkingen die worden bekleed door personen die ter beschikking van de Dienst Mobiliteit worden gesteld op grond van het koninklijk besluit van 3 november 1993 houdende uitvoeringsmaatregelen betreffende de mobiliteit van het personeel van sommige overheidsdiensten (genomen in uitvoering van de artikelen 12 en 15 van de wet van 22 juli 1993 houdende maatregelen inzake ambtenarenzaken).

De V.C.T. suggereerde om de uitdovingsbetrekkingen en de vaste betrekkingen onder te brengen in afzonderlijke ru-

brieken. Zolang zij niet formeel en definitief zijn opgeheven, moeten alle betrekkingen van statutaire personeelsleden in de taalkaders worden ingedeeld. Personen die ter beschikking van de Dienst Mobiliteit worden gesteld, blijven in een betrekking die als "uitdovend" kan worden bestempeld, van hun openbare dienst deel uitmaken voor een niet nader bepaalde periode die, naargelang van de omstandigheden, van lange duur kan zijn. Die personeelsleden zijn in actieve dienst en nemen dus deel aan de uitvoering van de opdrachten van hun dienst. M.b.t. de zaken die zij behandelen, kunnen zij zich derhalve niet aan de naleving van de S.W.T. onttrekken.

In de beide rubrieken van de taalkaders (vaste, blijvende betrekkingen en uitdovingsbetrekkingen), moet derhalve dezelfde verhouding worden nageleefd.

Nominatim beslissingen betreffende personeelsleden die ter beschikking van de Dienst Mobiliteit worden gesteld, moeten telkens worden genomen met inachtneming van de taalkaderverhouding. Zulks, opdat het voorradige N/F bestand telkens de taalkaderverhouding zo dicht mogelijk benadert. (Advies 26.181 van 29 december 1994)

4. AFWEZIGHEID VAN TAALKADERS

Hieronder volgt een lijst van diensten die niet over taalkaders beschikken, gegroepeerd per ministerieel departement.

Economische Zaken

Nationaal Instituut voor Extractiebedrijven

Over een beroep, door de V.C.T. bij de Raad van State ingediend op 8 september 1987, sprak deze laatste zich uit in de arresten 32.993 van 13 september 1989 en 34.800 van 24 april 1990, waarbij de weigerende beslissing van de minister van Economische Zaken om taalkaders te laten vaststellen, werd vernietigd.

Tot op heden werden de taalkaders nog niet vastgesteld.

Instituut tot Aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw

Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade

Studiecentrum voor Kernenergie

De V.C.T. heeft op 5 oktober 1985 bij de Raad van State een beroep ingediend tegen de impliciete weigering van de bevoegde minister om de taalkaders vast te stellen.

Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Splijtstoffen

Instelling voor de Ontwikkeling van de
Ondergrondse Vergassing

Interuniversitair Instituut voor Kernwetenschappen

Financiën

Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid

Op 25 januari 1990 bracht de V.C.T. het advies 20.037 uit waaraan tot op heden geen gevolg werd gegeven.

Gemeentekrediet van België

Gelijklopend aan de procedure voor de Rechtbank van Eerste Aanleg heeft de V.C.T. bij de Raad van State een beroep ingediend tegen de impliciete weigering van de bevoegde minister om de taalkaders vast te stellen.

Dit beroep maakte het voorwerp uit van het arrest 39.991 van 6 juli 1992 waarbij de impliciete weigering van de minister van Financiën en de minister van Binnenlandse Zaken om taalkaders vast te stellen, werd vernietigd. Tot op heden werden er nog steeds geen taalkaders vastgesteld.

Nationale Investeringsmaatschappij

Op 23 juli 1990 heeft de V.C.T. bij de Raad van State een beroep ingediend tegen de impliciete weigering van de bevoegde minister om de taalkaders vast te stellen. Dit beroep maakte het voorwerp uit van het arrest 39.990 van 6 juli 1992 waarbij de impliciete weigering van de minister van Economische Zaken en de minister van Financiën om taalkaders vast te stellen, werd vernietigd. Tot op heden werden er nog steeds geen taalkaders vastgesteld.

Education nationale en Ministerie van Onderwijs

Nationaal Orkest van België

Nationale Dienst voor de Congressen

Koninklijke Muntshouwborg

Koninklijke Academie voor Overzeese Wetenschappen

Tewerkstelling en Arbeid

Instituut voor de Verbetering van de Arbeidsvoorwaarden

Op 31 mei 1990 bracht de V.C.T. een advies 21.005 uit waaraan tot op heden geen gevolg werd gegeven.

Verkeerswezen

Regie voor Maritiem Transport

Op 18 december 1991 bracht de V.C.T. het advies 22.029 uit waaraan tot op heden geen gevolg werd gegeven.

De Post

De taalkaders van de diensten Omslagen te Jemelle en Zegel te Mechelen zijn vernietigd door het arrest van de Raad van State 35.011 van 13 september 1989.

Er is nog geen nieuw voorstel van taalkaders ingekomen. De minister legde evenmin de ontwerpen van taalkaders van de vakantiecetra voor aan het advies van de V.C.T.

Brusselse Hoofdstedelijk Gewest

**Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
van Brussel-Hoofdstad**

Advies 24.024 van 15 mei 1992 en 2 december 1992.

**Gewestelijke Investeringsmaatschappij van het Brusselse
Hoofdstedelijk Gewest**

Advies 15.209 van 16 februari 1984.

Rechtspraak

Zoals in de vorige jaarverslagen werd aangestipt, zijn de adviezen die i.v.m. de ontwerpen van trappen van de hiërarchie en de ontwerpen van taalkaders werden uitgebracht, hoofdzakelijk van technische aard. Om die reden wordt van die adviezen niet telkens een afzonderlijke samenvatting gegeven, zoals voor de andere adviezen wel het geval is. De beginselen die werden vastgesteld en goedgekeurd bij het onderzoek van die vragen om advies, worden hieronder echter wel meegedeeld.

1. TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Met toepassing van artikel 32 van het koninklijk besluit van 14 januari 1954 houdende organiek reglement van het ministerie van Buitenlandse Zaken worden ambten in het hoofdbestuur toegekend aan de personeelsleden van de carrière Buitenlandse Dienst en van de Kanselarijcarrière.

Een koninklijk besluit van 24 januari 1994 tot wijziging van de personeelsformatie van het betrokken ministerie bepaalt dat er in de personeelsformatie 74 betrekkingen wor-

den opgenomen die uitsluitend voorbehouden zijn voor de voornoemde personeelsleden en die worden verdeeld over de onderscheiden administraties van het departement.

De graden (administratieve klassen) van die twee carrières worden verdeeld over 7 trappen van de hiërarchie. Zij stemmen overeen met de graden van de rangen 16 tot 20 van de carrière bij het hoofdbestuur.

(Advies 26.007 van 10 februari 1994)

Vervanging van het koninklijk besluit nr. I van 30 november 1966 door het koninklijk besluit van 14 september 1994 tot vaststelling van de graden van de ambtenaren die onderworpen zijn aan het statuut van het rijkspersoneel, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Het ontwerp van koninklijk besluit vloeit voort uit het voorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 1964 betreffende de hiërarchische indeling van de graden waarvan de ambtenaren in de rijksbesturen titularis kunnen zijn, inzonderheid wat artikel 5 betreft. Dit laatste wijzigt de loopbanen van de rijksambtenaren door ze te vereenvoudigen door middel van een vermindering van het aantal graden per niveau.

Deze herschikking van de loopbanen noodzaakt een volledige herziening van de trappen van de hiërarchie.

Het overgelegde ontwerp voorziet in de volgende indeling in trappen:

- "1e trap: de graden ingedeeld in de rangen 17, 16 en 15;
- 2e trap: de graden ingedeeld in de rangen 14 en 13;
- 3e trap: de graden ingedeeld in de rangen 12, 11 en 10;
- 4e trap: de graden ingedeeld in de rangen 29, 28, 27 en 26;
- 5e trap: de graden ingedeeld in de rangen 23, 22 en 20;
- 6e trap: de graden ingedeeld in de rangen 32 en 30;
- 7e trap: de graden ingedeeld in de rangen 42 en 40."

Aangezien de herziening van de loopbanen van niveau 1 nog niet is afgelopen, is het aangewezen overgangsmaatregelen te nemen opdat de benoemingen en bevorderingen op de rangen 10 tot 12 niet worden geblokkeerd, en de trappen 3 en 4 voorlopig te handhaven.

Derhalve zal het ontwerp van koninklijk besluit, in zijn artikel 3, voor een onbepaalde periode voorzien in een verdeling over 8 trappen:

- 1e trap: de graden ingedeeld in de rangen 17, 16 en 15;
- 2e trap: de graden ingedeeld in de rangen 14 en 13;
- 3e trap: de graden ingedeeld in de rangen 12 en 11;
- 4e trap: de graden ingedeeld in de rang 10;
- 5e trap: de graden ingedeeld in de rangen 29, 28, 27 en 26;
- 6e trap: de graden ingedeeld in de rangen 23, 22 en 20;
- 7e trap: de graden ingedeeld in de rangen 32 en 30;

9e trap: de graden ingedeeld in de rangen 42 en 40.
(Advies 26.046 van 21 april 1994)

Afwijking van de bepaling van het koninklijk besluit nr. I van 30 november 1966

De V.C.T. adviseert gunstig over het ontwerp betreffende Belgacom, behalve wat de graden betreft van adviseur-administrateur-generaal, gedelegeerd bestuurder en bestuurder-directeur (leden van het directiecomité), die moeten worden vermeld in het ontwerp van trappen.

Deze ambten of graden moeten, net als de personen die belast zijn met de uitoefening van de taken die aan de ambten verbonden zijn, in trappen worden ingedeeld conform artikel 43 van de S.W.T.

Gelet op de situatie bij Belgacom (een zelfstandig overheidsbedrijf dat gedeeltelijk geprivatiseerd wordt), maakt de V.C.T. geen enkel ander voorbehoud over het ontwerp, maar stelt ze voor dat, met het oog op de eenvormigheid, de onderscheiden graden of functies van Belgacom direct als volgt in trappen worden ingedeeld:

1e trap: de graden of functies van:

- gedelegeerd bestuurder (directiecomité)
- bestuurder-directeur (directiecomité)
- adviseur-administrateur-generaal
- adviseur-directeur-generaal
- directeur-generaal
- gewestelijk directeur
- nationaal directeur
- ingenieur-adviseur-generaal
- inspecteur-adviseur-generaal

2e trap: de graden of functies van:

- directeur
- raadgevend expert
- ingenieur-directeur

(Advies 26.060 van 28 april 1994)

2. TAALKADERS

V.C.T. niet geraadpleegd over ontwerp taalkader

De V.C.T. constateert dat zij niet van werd geraadpleegd alvorens de taalkaders van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers reglementair werden vastgesteld

Met de opmerking dat de V.C.T. geen bijkomende inlichtingen vroeg om haar advies te rechtvaardigen (cfr. de 9e overweging in de aanhef van het koninklijk besluit) kan ter zake

niet worden volstaan: de wetgever heeft het voorafgaand en gemotiveerd advies van de V.C.T. immers verplicht gemaakt.

Conform artikel 61, § 3, 2e lid, en § 4, laatste lid, S.W.T. verzoekt de V.C.T. de minister de nietigheid van het koninklijk besluit van 5 juli 1994 vast te stellen op grond van artikel 58, S.W.T.
(Advies 16.009 van 8 september 1994)

Oneven aantal betrekkingen op de eerste twee trappen van de hiërarchie

In een brief die werd gestuurd aan de eerste minister, de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken en de minister van Begroting herinnerde de V.C.T. eraan dat de oprichting van oneven betrekkingen op de personeelsformatie strijdig is met de regel inzake de numerieke gelijkheid die wordt opgelegd door artikel 43, § 3, S.W.T.

Artikel 43, § 3, 1e en 2e lid, S.W.T. bepaalt: "De koning bepaalt voor iedere centrale dienst het aantal betrekkingen dat aan het Nederlandse en aan het Franse kader dient toegewezen met inachtneming, op alle trappen van de hiërarchie, van het wezenlijk belang dat het Nederlandse en het Franse taalgebied respectievelijk voor iedere dienst vertegenwoordigen. Nochtans van de rang van directeur af en daarboven, worden de betrekkingen, op alle trappen van de hiërarchie, in gelijke mate toegewezen aan de beide kaders. Het tweetalige kader omvat 20 % van de betrekkingen gelijk aan en hoger dan die van directeur. Die betrekkingen worden op alle trappen van de hiërarchie, in gelijke mate voorbehouden aan ambtenaren van de beide taalrollen."

De regel betreffende de gelijke verdeling van de directiebetrekkingen wordt niet altijd nageleefd op het vlak van de taalkaders.

Die toestand vindt zijn oorsprong in het feit dat in bepaalde gevallen de overheid die belast is met de administratieve en budgettaire controle, de diensten voor een voldoende feit stelt waardoor deze slechts een oneven aantal betrekkingen mogen verdelen over de 1e of de 2e trap van de hiërarchie. Hierdoor ontstaat een toestand waarbij de laatste oneven betrekking niet over de taalkaders kan worden verdeeld; deze wordt dan ofwel voorbehouden ofwel buiten kader geplaatst ofwel toegekend volgens de behoeften van de dienst.

Op 22 december 1990 wees de V.C.T. de betrokken ministers op die problematiek.

De rechtspraak van de V.C.T. zowel als die van de Raad van State beschouwen die toestand als strijdig met de wet (cfr. arresten Raad van State 16.475, 23.823, 18.786, 18.787,

18.788) met gevolgen die dramatisch kunnen zijn voor de diensten en voor de betrokken ambtenaren.

Onlangs vernietigde de Raad van State (arrest 45.695 van 14 januari 1994) het koninklijk besluit van 11 oktober 1990 tot vaststelling van de taalkaders van de Regie der Lucht- wegen i.v.m. de betrekkingen van de eerste twee trappen van de hiërarchie. Het motief hiervoor was dat dit koninklijk besluit bestendigde dat de numerieke gelijkheid van de directiebetrekkingen werd doorbroken; het was ook niet in overeenstemming met artikel 43, § 3, 6e lid, S.W.T. (dat bepaalt dat van die van de numerieke gelijke verdeling kan worden afgeweken door een Ministerraad overlegd en met redenen omkleed besluit wanneer er een aanzienlijke disproportie is tussen het Nederlandse en het Franse taalgebied).

Als gevolg daarvan werden ook benoemingen op de 1e trap vernietigd (arrest 45.696 en 45.698 van 19 januari 1994).

Naar aanleiding van de radioscopie zal de regering binnenkort, in het raam van de bilaterale besprekingen tussen Ambtenarenzaken en Budget, belangrijke beslissingen nemen over de toekomstige personeelsformaties.

De V.C.T. acht het meer dan ooit aangewezen dat naar aanleiding van die grondige herschikking alles in het werk wordt gesteld opdat de door de personeelsformatie opgerichte directiebetrekkingen in de centrale diensten in overeenstemming met artikel 43 over de taalkaders kunnen worden verdeeld. Zulks zal in hoofdzaak afhangen van de beslissingen die in de bilaterale besprekingen zullen worden genomen over de personeelsformaties.

Wanneer het aantal betrekkingen op de eerste en de tweede trap van de hiërarchie oneven is, kan de Koning de betrekkingen van elk van deze trappen derhalve niet in gelijke mate aan de beide taalkaders toewijzen en die betrekkingen moeten vacant blijven tot de personeelsformatie eventueel gewijzigd zou worden en de taalkaders aan die wijziging zouden worden toegepast. (arresten Raad van State 18.786-87-88). De V.C.T. ziet dus niet in waarom een personeelsformatie dergelijke oneven betrekkingen zou oprichten.

Om te vermijden dat we in een toestand belanden van rechts-onzekerheid, met beroepschriften voor de Raad van State en eventuele vernietigingen als gevolg - een toestand die geenszins beantwoordt aan de rationalisering en de optimalisering die Ambtenarenzaken met hun hervormingen beogen -, vraagt de V.C.T. de betrokken minister met aandrang dat ze rekening houden met de bepalingen van artikel 43, § 3, i.v.m. de numeriek gelijke verdeling van de directiebetrekkingen, telkens als zij hun goedkeuring verlenen aan ontwerpen van personeelsformatie van diensten die over taalkaders moeten beschikken (en waarvoor het belang van de taalgebieden geen uitzonderlijke afwijking van de numerieke gelijkheid rechtvaardigt).

(Brief 22.261 van 14 juni 1994)

Tweetalige kader

De S.W.T. bepalen dat het tweetalige kader 20 % omvat van de betrekkingen gelijk aan en hoger dan die van directeur. dit percentage moet worden berekend op het totaal aantal betrekkingen van de eerste twee trappen (NB de Franse tekst van de S.W.T. stelt "de l'effectif global").

Aangezien er bij de Administratie van de Thesaurie tweenvijftig betrekkingen zijn, moeten er op het tweetalige kader tien betrekkingen voorkomen, en geen acht, zoals in het ontwerp.

(Advies 24.152 van 8 september 1994)

Oneven aantal betrekkingen

De V.C.T. adviseert negatief over de twee oneven betrekkingen op de tweede trap van de hiërarchie van de Administratie van de Thesaurie, aangezien zij niet, overeenkomstig artikel 43, § 3, S.W.T., over de taalkaders zijn verdeeld.

Zowel de rechtspraak van de Raad van State als die van de V.C.T. beschouwt oneven betrekkingen als onwettig (cfr. arrest Raad van State 16.475, 23.823, 18.786, 18.787, 18.78-8).

Betrekkingen die worden voorbehouden om te worden verdeeld naargelang van de omstandigheden, hebben tot gevolg dat de Koning, in het desbetreffende besluit, niet langer bepaalt hoeveel betrekkingen elk kader omvat. De voorbehouden betrekking wordt dan immers aan het ene of het andere kader toegewezen ingevolge een benoeming. Dergelijke betrekkingen moeten worden beschouwd als betrekkingen "buiten taalkaders".

Benoemingen in dergelijke betrekkingen lopen het risico nietig te worden verklaard. Zij moeten vacant blijven tot wanneer de personeelsformatie eventueel wordt gewijzigd en de taalkaders aan die wijziging worden aangepast.

(Advies 24.152 van 8 september 1994)

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Met toepassing van artikel 32 van het koninklijk besluit van 14 januari 1954 houdende organiek reglement van het ministerie van Buitenlandse Zaken worden ambten in het hoofdbestuur toegekend aan de personeelsleden van de carrière Buitenlandse Dienst en van de Kanselarijcarrière.

Een koninklijk besluit van 24 januari 1994 tot wijziging van de personeelsformatie van het betrokken ministerie bepaalt dat er in de personeelsformatie vierenzeventig betrekkingen worden opgenomen die uitsluitend voorbehouden zijn voor de voornoemde personeelsleden en die worden verdeeld over de onderscheiden administraties van het departement. Overeenkomstig het advies 2.267 van 18 december 1969

worden die vierenzeventig betrekkingen verdeeld over taalkaders die afzonderlijk zijn van die van het hoofdbestuur (cfr. advies Raad van State 43.711 van 5 juli 1993).

De minister stelt voor de twee kaders numerieke gelijkheid voor, niet alleen vanaf de graad van directeur en daarboven, zoals voorgeschreven door artikel 43, § 3, 1e lid, S.W.T., maar ook voor de betrekkingen lager dan die van directeur, in casu voor de trappen 3 en 4, waarvoor de S.W.T. geen enkele numerieke gelijkheid voorschrijven.

Voorts worden, overeenkomstig artikel 43, § 3, S.W.T., tien van de achtenveertig betrekkingen toegekend aan het tweetalige kader

(Advies 26.007 van 10 februari 1994)

Terugwerkende kracht

Conform vaste rechtspraak van de V.C.T. is het niet toegelaten aan de koninklijke besluiten tot wijziging van de taalkaders terugwerking te verlenen, behoudens in de gevallen waarin het gaat om toepassingen van sociale programmeringsmaatregelen en op voorwaarde dat er in de nieuw opgerichte betrekkingen geen benoemingen werden gedaan alvorens de wijziging van de bestaande taalkaders bij koninklijk besluit werd bekrachtigd.

(Adviezen 25.125B van 13 januari 1994, 26.031 van 31 maart 1994 en 26.042 van 31 maart 1994)

Buitendiensten

Zoals vermeld in de titel van het koninklijk besluit, bevat het ontwerp ook de in België gelegen buitendiensten; deze mogen niet samengevoegd worden met de centrale diensten, derhalve moet er voor deze diensten een afzonderlijk kader worden gemaakt.

(Advies 26.042 van 31 maart 1994)

Personeelsformatie

De V.C.T. herinnert eraan dat indien de definitieve personeelsformatie mocht afwijken van het ontwerp van personeelsformatie, de geplande taalkaders opnieuw aan het advies van de V.C.T. zouden moeten worden onderworpen.

(Advies 26.034 van 8 september 1994)

Programmeurs

In het ontwerp van taalkader wordt erop gewezen dat de betrekkingen van programmeur 1e en 2e klasse gehandhaafd moeten worden in afwachting van het nieuwe kader zodat, desgevallend, de ambtenaren van niveau 3 die de voorwaarden vervullen die bepaald zijn in het koninklijk besluit van 12 november 1991 betreffende het administratief en geldelijk

statuut van het informaticapersoneel van de rijksbesturen, toegang zouden kunnen krijgen tot die graden. Niettemin wordt, zowel in het koninklijk besluit over de hiërarchische indeling van de graden als in dat over de vaststelling van de graden die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen, bepaald dat die twee graden zullen verdwijnen.

Het is dus nodig dat deze betrekkingen ook in de personeelsformatie worden geschrapt waardoor er nog enkel de vlakke loopbaan van programmeur en hoofdprogrammeur (6e trap) overblijft.
(Advies 26.117 van 8 september 1994)

3. NIET-NALEVING VAN DE TAALKADERS

Belgacom

Er werd een klacht ingediend tegen de centrale diensten van Belgacom omdat op de eerste trap van de hiërarchie de taalkaders er niet worden nageleefd.

Uit een onderzoek van de meegedeelde gegevens blijkt dat er op de rangen 17, 16 en 15, achtenvijftig personen effectief in dienst zijn, onder hen achttien gelijkgestelde contractuelen en negen ambtenaren die belast zijn met hogere functies; er zijn, in vergelijking met de taalkaders, tweëntwintig betrekkingen in overtal.
Niet alle betrekkingen en functies van de eerste trap van de hiërarchie werden dus door een taalkaderbesluit verdeeld. Hieruit volgt dat de toestand bij Belgacom, op de voornoemde trap, niet strookt met artikel 43, S.W.T.

Vervolgens werd op 25 januari 1994 een tweede advies (cfr. infra) verstuurd omdat er in het hoofdbestuur van Belgacom nog andere inbreuken tegen de S.W.T. voorkwamen.

In de eerste plaats onderstreept de V.C.T. de totale afwezigheid, sinds 1988, van taalkaders voor de trappen 3 tot 12. De toestand is derhalve onwettig van de 1e tot de 12e trap van de hiërarchie, d.i. voor het hele hoofdbestuur.

De S.W.T. zijn van openbare orde. Daaruit volgt dat benoemingen en bevorderingen bij ontstentenis van taalkaders nietig zijn. Het vaststellen van taalkaders is voor een dienst van zeer groot belang; de wetgever en de Raad van State zijn van oordeel dat er ter zake geraakt wordt aan het wezen zelf van de wet, en dat er buiten de kaders geen voldoende garanties bestaan om een centrale dienst te laten werken met naleving van de artikelen 39 tot 42 van de S.W.T. (Parl. Besch. Kamer van Volksvertegenwoordigers - 331 - 1961-1962 nr. 1, p. 9; Arrest Raad van State 16.313 van 20 maart 1974).

De wet van 21 maart 1991 tot hervorming van sommige zelfstandige overheidsbedrijven heeft geenszins de bedoeling

===== verenigde afdelingen
gehad af te wijken van de S.W.T., wel integendeel (zie artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991).

De Raad van State zegt ter zake wat volgt : "Op de behoeften van de dienst gegronde overwegingen kunnen de toepassing niet verhinderen van een wet van openbare orde die juist tot doel heeft de dienst te organiseren" (arrest 16.323 van 26 maart 1974).

Het taalkader is, uitgerekend, het bestuursinstrument waardoor een dienst kan functioneren met naleving van de S.W.T.

Ofschoon de V.C.T. kan aannemen dat de ombuiging van de R.T.T. tot een zelfstandig overheidsbedrijf een of ander aanpassingsprobleem mag hebben opgeleverd, is zij thans van oordeel dat haar binnen de kortste keren voorstellen van taalkaders moeten worden voorgelegd. In dat verband heeft de V.C.T. overigens een vademecum samengesteld dat Belgacom van nut zal zijn bij het in orde maken van haar dossier. Het gaat om de rechtszekerheid van het Belgacom-personeel waarvan het nieuwe statuut onlangs werd vastgesteld.

In de tweede plaats herinnert de V.C.T. eraan dat het Engels wettelijk geen taal is die kan worden gebruikt voor de behandeling van een dossier in binnendienst, noch voor de contacten met particulieren of in België gevestigde bedrijven.

De V.C.T. kan, geval per geval en conform haar rechtspraak, afwijkingen van de eentaligheid toestaan i.v.m. personeelsleden die zich in zeer speciale, uitzonderlijke gevallen bevinden. Voor het overige verwijst zij naar haar recent advies 24.161 van 15 september 1993.

In geen geval mag de vereiste kennis van het Engels op de loopbaan van de ambtenaren van het hoofdbestuur van Belgacom en van de dochtermaatschappijen die zij controleert, invloed uitoefenen.
(Advies 24.077 van 13 en 25 januari 1994)

Paleis voor Schone Kunsten

Uit de meegedeelde toestand van de effectieven op 1 januari 1994 blijkt dat de taalkaders niet worden nageleefd op de 2e trap van de hiërarchie. Er bestaat een gebrek aan evenwicht ten nadele van het Nederlandse kader.

Het totale personeelsbestand van de trappen 3 tot 10 vertoont een klein gebrek aan evenwicht ten nadele van het Franse kader, wat het meest tot uiting komt op de 10e trap van de hiërarchie. Het geheel van statutair en contractueel personeel vertoont daarentegen een gebrek aan evenwicht ten nadele van het Nederlandse kader. Deze evenwichtsverstoring is vooral te wijten aan de ongelijke verdeling van de contractuelen die krachtens artikel 3 van het koninklijk

besluit van 6 maart 1989 voor een bepaalde opdracht of voor een beperkte duur worden aangeworven.
(Advies 24.119 van 17 maart 1994)

Nationale Zuiveldienst

Bij de benoeming van vier Nederlandstalige ambtenaren op niveau 1 werd het evenwichtsgebrek ten nadele van de Frans-taligen nog versterkt. Uit de cijfers en de informatie die werden meegedeeld, blijkt dat de taalkaders van de centrale diensten van de Nationale Zuiveldienst op de trappen 3 tot 12 niet volledig worden nageleefd. De verhouding van het personeelsbestand bedraagt 38,6 % F - 61,4 % N terwijl de taalkaders 42 % F - 58 % N voorschrijven.

De bevorderingen op de 3e trap van de hiërarchie, waarop de klager doelt, werden verricht in navolging van de taalkaderverhouding (3 F - 4 N).

I.v.m. de gelaakte detachering van de Nederlandstalige e.a. industrieel ingenieur, oefent die ambtenaar daadwerkelijk zijn functie uit bij het hoofdbestuur, behalve twee dagen per week waar hij in het belang van de continuïteit van de dienst voorlopig naar zijn oorspronkelijke dienst wordt gedetacheerd; de toestand strookt dus met de S.W.T. De bepalingen van artikel 43 worden immers nageleefd wanneer de betrekkingen van het taalkader daadwerkelijk worden bezet.

Op de 8e trap van de hiërarchie is er een groot gebrek aan evenwicht: 3 F - 9 N terwijl de taalkaders een 4 F - 7 N verhouding voorschrijven.

Voorts zijn de bepalingen van artikel 43, S.W.T., enkel toepasselijk op de centrale diensten en niet op de gewestelijke diensten waarbinnen een Nederlandstalig e.a. ingenieur en een Nederlandstalig e.a. inspecteur-hoofd van dienst werden bevorderd.

De V.C.T. adviseert dus dat de klacht ontvankelijk is en gedeeltelijk gegrond. De minister dient, bij verdere benoemingen, met toepassing van artikel 43, § 3, S.W.T., trap per trap, rekening te houden met de taalkaders. Zoniet zijn de benoemingen en bevorderingen nietig overeenkomstig artikel 58, S.W.T.
(Advies 25.129 van 26 mei 1994)

Ministerie van Ontwikkelingssamenwerking

De taalkaders van het hoofdbestuur van het A.B.O.S., die werden ingesteld bij koninklijk besluit van 25 november 1982, werden voor het laatst gewijzigd door het koninklijk besluit van 22 september 1993; zij schrijven de numerieke gelijkheid voor op alle trappen van de hiërarchie.

De toestand van het personeelsbestand, die tweemaal per jaar aan de V.C.T. wordt meegedeeld, zag er op 1 juni 1994 als volgt uit:

- de numerieke gelijkheid wordt niet nageleefd op het tweetalige kader van de 1e en 2e trap en ook niet op het eentalige kader van de 2e trap, ten nadele van het Franse taalkader; bovendien moet de taalkaderverhouding, conform de vaste rechtspraak van de Raad van State en van de V.C.T., worden nageleefd per graad en per rang (wat niet het geval is voor de rangen 16 en 15);
- de totale verhouding op de trappen 3 tot 12 vertoont, in vergelijking met de voorgeschreven verhouding, een licht evenwichtsgebrek (twee eenheden) ten nadele van het Nederlandse taalkader.

Als rekening wordt gehouden met de contractuelen die in dienst zijn bij het hoofdbestuur, constateert men dat hun aanwezigheid het gebrek aan evenwicht ofwel versterkt ofwel laat ontstaan. Volgens de rechtspraak van de Raad van State en de V.C.T. ontslaat de tewerkstelling van tijdelijk personeel de diensten evenwel niet van de toepassing van de S.W.T.

(Advies 26.036 van 26 mei en 16 juni 1994)

Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid

De V.C.T. constateert dat de taalkaderverhoudingen niet worden nageleefd per trap.

Het personeel van de Franse rol wordt benadeeld op de trappen 3, 4 en 6, terwijl er op de trappen 5, 7, 10 en 11, een gebrek aan evenwicht bestaat ten nadele van de Nederlandse taalrol. Het evenwicht dat wordt opgelegd door artikel 43, § 3, S.W.T., vereist immers dat de daadwerkelijk beklede betrekkingen overeenstemmen met die waarin de taalkaders voorzien.

Wanneer niet alle betrekkingen van de personeelsformatie zijn toegewezen, moet niettemin rekening worden gehouden met de verdeelverhouding die door de taalkaders is vastgesteld.

(Advies 26.037 van 10 november 1994)

4. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

Ministerie van Binnenlandse Zaken - Algemene Directie van de Civiele Bescherming

Een koninklijk besluit van 31 december 1993 wijzigde het koninklijk besluit van 17 september 1984 tot vaststelling van de personeelsformatie van het ministerie van Binnenlandse Zaken.

Door dit koninklijk besluit werden drie diensten van het ministerie van Justitie (de dienst Vreemdelingenzaken, het

Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen en de Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen) op 1 januari 1994 opgenomen in het ministerie van Binnenlandse Zaken.

Artikel 4 van dit koninklijk besluit maakt tot 31 maart 1994 een afsluiting tussen de voornoemde diensten van het ministerie van Justitie en de oorspronkelijke diensten van het ministerie van Binnenlandse Zaken voor bevordering door verhoging in graad of door overgang naar het hogere niveau en voor verandering van graad.

De wijziging van de personeelsformatie van het ministerie van Binnenlandse Zaken bracht een wijziging mee van de taalkaders van het ministerie van Binnenlandse Zaken; deze kwam tot stand door het koninklijk besluit van 24 maart 1994 dat in het Belgisch Staatsblad van 23 april 1994 werd bekend gemaakt.

De in de klacht betwiste bevorderingen zijn voorgekomen door het koninklijk besluit 15 maart 1994, dus bij ontstentenis van nieuwe taalkaders die aangepast zijn aan de sinds 1 januari 1994 geldende nieuwe personeelsformatie.
(Advies 26.080 van 1 december 1994)

B. TWEETALIG ADJUNCT

- Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken:
vraag om advies betreffende de taalkennis vereist van de voorzitter van de stagecommissie bij de Controledienst voor de ziekenfondsen.

Indien de betrokkene niet tweetalig is, moet de anderstalige afdeling worden voorgezeten door de adjunct-leidend ambtenaar (van de andere taalrol) of door de tweetalige adjunct van de leidend ambtenaar.

In een bijkomende vraag of in kleinere instellingen een tweetalige vormingsdirecteur kan worden aangesteld, adviseerde de V.C.T. positief.

(Advies 26.083 van 9 juni 1994)

- Ministerie van Verkeerswezen - Bestuur van Maritieme Zaken en Scheepvaart:
mag aan de directeur-generaal een tweetalig adjunct moet worden toegevoegd en, zo ja, met welke graad hij moet worden bekleed?

De directeur-generaal van dat bestuur is eentalig en Nederlandssprekend. Hij behoort tot rang 16.

Artikel 43, § 6, S.W.T. stelt : "Wanneer de chef van een afdeling eentalig is, wordt hem met het oog op de eenheid in de rechtspraak een tweetalig adjunct toegevoegd. De

voorhanden is, zal de tweetalige adjunct van de Nederlands-
sprekende eentalige directeur-generaal:

- ofwel een Franssprekende tweetalige ambtenaar van rang 13 zijn, die bekleed is met de graad van directeur-generaal en wordt gekozen in een ander bestuur;
- ofwel een Franssprekende tweetalige ambtenaar van rang 11 of 12, die bekleed is met de graad van adviseur en wordt gekozen in een ander bestuur van het departement.
(Advies 26.114 van 13 oktober 1994)

C. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- Vast Wervingssecretariaat:
vraag om advies van de Eerste minister over de wettigheid van een taalexamen dat wordt opgelegd aan kandidaat bestuurssecretarissen (linguïsten).

De kennis van de tweede taal is onontbeerlijk voor de uitoefening van de specifieke taken van de bestuurssecretarissen-linguïsten, die belast zullen worden met het op gang brengen van een nieuw taalexamensysteem.

Een examendeel over de kennis van de tweede taal - aangepast aan het uit te oefenen ambt - mag derhalve worden opgenomen in het vergelijkend examen voor de werving van deze bestuurssecretarissen-linguïsten.
(Advies 26.013 van 9 maart 1994)

- Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken:
vraag om advies i.v.m. een bijkomende taalproef.

De vraag of aan een bestuurssecretaris die ter beschikking wordt gesteld van het College van Secretarissen-generaal een bijkomende taalproef kan worden opgelegd, werd door de V.C.T. negatief beantwoord.
(Advies 26.077 van 9 juni 1994)

- Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken:
vraag om advies betreffende de taalkennis vereist van de voorzitter van de stagecommissie bij de Controledienst voor de ziekenfondsen.

Indien de betrokkene niet tweetalig is, moet de anderstalige afdeling worden voorgezeten door de adjunct-leidend ambtenaar (van de andere taalrol) of door de tweetalige adjunct van de leidend ambtenaar.

In een bijkomende vraag of in kleinere instellingen een tweetalige vormingsdirecteur kan worden aangesteld, adviseerde de V.C.T. positief.
(Advies 26.083 van 9 juni 1994)

- Minister van Justitie:
wettigheid van een taalexamen dat wordt opgelegd bij de werving van correspondenten der vorsing voor het Nationaal Instituut voor de Criminalistiek.

Het eentaligheidsprincipe dat ingesteld is door artikel 43, § 4, S.W.T. moet strikt worden geïnterpreteerd. Een afwijking op die regel is enkel mogelijk in de gevallen waarin de S.W.T. uitdrukkelijk voorziet, namelijk voor het tweetalige kader en de in het buitenland gevestigde diensten. Toch aanvaardt de V.C.T. dat de kennis van een of meer andere talen dan die van de taalrol kan worden vereist in bijzondere gevallen en voor motieven die inherent zijn aan de functie (adviezen 3.862 van 11 september 1975, 10.026 van 17 mei 1979, 14.219 van 9 februari 1983, 24.150 van 10 februari 1993 en 26.013 van 9 maart 1994).

In het voorliggende geval blijkt niet uit de argumenten die de minister aanhaalt dat de kennis van de tweede taal inherent is aan de functie van correspondent der vorsing. Het opnemen van een examengedeelte over de kennis van de tweede taal bij de werving van correspondenten der vorsing zou dus strijdig zijn met artikel 43, § 4, S.W.T. (Advies 26.165 van 15 december 1994)

D. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- Minister van Leefmilieu van het Brusselse Gewest:
bestelde bij het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie eens studie over loodvergiftiging bij kinderen die enkel in het Frans werd uitgevoerd.

Het kwestieuze Instituut is een dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt. Overeenkomstig artikel 39, § 1, S.W.T. gedragen de centrale diensten zich, in hun binnendiensten en in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad, naar artikel 17, § 1.

Indien de zaak uitsluitend in Brussel-Hoofdstad gelokaliseerd is, wordt de taal gebruikt van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen (artikel 17, § 1, A, 6° dat verwijst naar B, 3°).

Het feit dat de studie enkel in het Frans werd uitgevoerd door het Instituut is niet in strijd met de S.W.T.

De adviescommissie volksgezondheid valt onder toepassing van artikel 1, § 1, 1°, S.W.T. De adviescommissie bestaat uit Nederlandstalige en Franstalige deelnemers. Teneinde iedereen in staat te stellen ten volle aan de besprekingen deel te nemen, moeten alle documenten die in de vergadering gebruikt worden in de taal van de deelnemer voorhanden zijn.

(Advies 24.179 van 17 februari 1994)

-
-
- Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering:
klacht wegens de volgende feiten:
 - het laten behandelen van Franstalige dossiers in het Frans door Nederlandstalige ambtenaren;
 - het opstellen van het stagerapport van een Nederlandstalige ambtenaar door een Franstalige hiërarchische overste;
 - het ontbreken van Nederlandstalige werkdocumenten (o.a. dossiersamenvattingen voor beroepsomscholing).

1. Behandeling van dossiers in binnendienst

Overeenkomstig artikel 39, § 1, S.W.T. gedragen de centrale diensten zich in hun binnendiensten naar artikel 17, § 1.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. moet een zaak die in een bepaalde taal (het Nederlands of het Frans) dient behandeld te worden, aan een ambtenaar van dezelfde taalrol toevertrouwd worden (adviezen 14.166 van 14 november 1985; 10.287 van 8 oktober 1980; 19.004 van 2 april 1987; 20.023 van 8 december 1988).

2. Werkdocumenten

Overeenkomstig artikel 39, § 3, S.W.T. worden de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst in het Nederlands en in het Frans gesteld (adviezen 14.194 van 26 mei 1983 en 18.118 van 15 januari 1987).

3. Stageverslag

Artikel 39, § 1, S.W.T. dat het taalgebruik in de binnendienst van de centrale diensten regelt, verwijst naar artikel 17, § 1. De zaken die een ambtenaar aanbelangen moeten, krachtens artikel 17, § 1, B, 1°, zonder een beroep te doen op vertalers, behandeld worden in de taal van die ambtenaar, in casu het Nederlands.

De overste moet een objectief vast te stellen reële kennis bezitten van de taal van de ambtenaar, zoniet moet een taaladjunct optreden (Raad van State, arresten 12.516 en 12.527 van 13 juli 1967, 14.563 van 2 maart 1971). Een ambtenaar is ten opzichte van de taalwet slechts tweetalig als hij daadwerkelijk in dit kader is ingeschreven (advies 12.322 van 18 januari 1982).

(Advies 25.086 van 20 januari 1994)

- Algemeen Bestuur voor Ontwikkelingssamenwerking:
overlegcommissies - eentaligheid van reflexiedocumenten en notulen.

De koninklijke besluiten van 12 maart 1991 regelen de erkenning en de subsidiëring van niet-gouvernementele organisaties (N.G.O.'s) en federaties inzake projecten in ontwik-

kelingslanden, het uitzenden van N.G.O.-coöperanten en de educatieve activiteiten inzake ontwikkelingssamenwerking.

Met het oog op het overleg tussen de overheid en de N.G.O.'s werden drie overlegcommissies opgericht. Het gaat om de Commissie voor Educatie, de Commissie voor Projecten en de Commissie N.G.O.-coöperanten.

De overlegcommissies moeten gelijkgesteld worden met de Commissies en Comités waarop het verslag St.-Remy doelt (doc. 331-(1961-1962) nr. 27 - Kamer, blz. 5). "De gecentraliseerde openbare diensten omvatten de ministeriële departementen met inbegrip van de ministeriële kabinetten, de Commissies, de Comités, de uitvoeringsdiensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt." Zij vallen onder toepassing van artikel 1, § 1, 1°, S.W.T.

De notulen van de commissievergaderingen en de reflexie-documenten ter ondersteuning van die vergaderingen moeten worden beschouwd als niet gelokaliseerde en niet-lokalisierbare binnendienstzaken, en moeten in het Nederlands en in het Frans worden gesteld (artikel 39, § 1, dat verwijst naar artikel 17, § 1, B, 3°, S.W.T.).

De notulen moeten dus worden gesteld in de taal van de ambtenaar die als secretaris optreedt bij die vergaderingen; de reflexie-documenten worden gesteld in de taal van diegene aan wie het dossier wordt toevertrouwd. Beide moeten echter integraal in de andere taal wordt vertaald, ten behoeve van de deelnemers die tot de andere taalrol behoren.

Wat het mondeling taalgebruik tijdens die commissievergaderingen betreft, dat wordt niet geregeld door de S.W.T. (Advies 25.122 van 10 februari 1994)

- Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers:

vraag om advies over de kwestie of de onlangs bij de R.K.W. opgerichte dienst die de kinderbijslag uitbetaalt aan leerkrachten die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap, moet worden beschouwd als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 32, S.W.T.

Sinds 1 september 1993 betaalt de R.K.W., op grond van de wet van 26 juni 1992, die kinderbijslagen en is hij begonnen met de uitbetaling aan leerkrachten die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap. Binnen enkele maanden zal hij ook de dossiers behandelen van leerkrachten die afhangen van de Franse Gemeenschap. De dienst is met die bedoeling gevestigd in de zetel van de R.K.W. in Brussel-Hoofdstad en hij hangt hiërarchisch af van de directeur van de uitbetalingsdienst die zelf deel uitmaakt van de centrale diensten van de R.K.W.

Het geval dat aan de V.C.T. is voorgelegd, vertoont dezelfde kenmerken als de twee diensten van de R.K.W. "Bijzondere

Rechten" en "Internationale Conventies" die werden onderzocht n.a.v het taalkaderdossier van de instelling in 1975.

De V.C.T. was van oordeel dat ze beschouwd moesten worden als afdelingen van een centrale dienst die gesplitst zijn in een Nederlandse en een Franse sectie (artikel 43, § 1). De bevoegdheid van die twee betrokken secties werd territoriaal tot het respectieve taalgebied beperkt en de in Brussel-Hoofdstad gelokaliseerde zaken werden over de twee secties verdeeld volgens de taal waarvoor de betrokkenen schriftelijk hadden gekozen. Die twee diensten waren opgenomen bij de verdeling over de taalkaders.

De dienst die instaat voor de uitbetaling van kinderbijslag aan leerkrachten van onderwijsinstellingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap moet dus, rekening houdend met zijn huidige organisatie, veeleer worden beschouwd als een deel van het hoofdbestuur van de R.K.W.

Wanneer zijn tegenhanger, namelijk de dienst die zal instaan voor de uitbetaling van kinderbijslagen aan leerkrachten van onderwijsinstellingen die afhangen van de Franse Gemeenschap, operationeel zal zijn, zullen beide diensten wel degelijk beantwoorden aan de bepalingen van artikel 43, § 1, S.W.T. (dienst gesplitst in Nederlandstalige en Franstalige secties).

Voor de behandeling van de dossiers in binnendienst schikken de centrale diensten zich naar artikel 17, § 1, waarnaar artikel 39, § 1, S.W.T. verwijst (terloops dient erop gewezen dat die regeling ook geldt voor de gewestelijke diensten in de zin van artikel 35, § 1, b).

Met toepassing van dit artikel zullen de dossiers van Nederlandstalige leerkrachten van onderwijsinstellingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap, door de R.K.W. als volgt worden behandeld:

- indien ze gelokaliseerd zijn in het Nederlandse taalgebied, in de taal van dit gebied;
- indien ze gelokaliseerd zijn in Brussel-Hoofdstad, in de taal van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen (aangezien de dienst eentalig Nederlands is, zal die taal het Nederlands zijn) en in de taal van de particulier voor de correspondentie die rechtstreeks door die particulier wordt ingediend (hypothese van de leerkracht die in het Frans het hoofdbestuur zou aanschrijven).

(Advies 26.003 van 10 februari 1994)

- Minister van Economische Zaken - Dienst voor de Mededinging:

dossiers betreffende de aanmelding van kartels en concentraties, meer bepaald ook wanneer de aanmeldende instantie niet in België is gedomicilieerd of er geen vestiging heeft.

Gelet op het feit dat de aanmeldende partijen een adres in België (zetel) moeten hebben, wordt het dossier als een

binnendienstangelegenheid beschouwd en moet de behandeling ervan, overeenkomstig artikel 39, § 1, dat verwijst naar artikel 17, §1, S.W.T., in het Nederlands of in het Frans gebeuren.

(Advies 26.054 van 21 april 1994)

- Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen:

de beslissing tot weigering van een erkenning als vluchteling in het Frans gesteld en ook in die taal betekend aan een advocaat uit het homogene Nederlandse taalgebied.

De V.C.T. oordeelde dat de behandeling van het dossier een binnendienstangelegenheid is en dat ter zake het lokaliseringsbeginsel moet worden toegepast, terwijl de betekening als een betrekking met de particulier moet worden beschouwd en derhalve in die van de drie talen, het Nederlands, het Frans of het Duits moet worden gesteld, volgens de keuze van de indiener van de aanvraag.

(Advies 26.079 van 12 augustus 1994)

- Minister van Sociale Zaken:

vraag om advies inzake de toepassing van de taalwetgeving in de tweetalige profielencommissies ingesteld bij het R.I.Z.I.V.

- het dossier moet opgesteld worden in de taal van de betrokkene, maar de vertaling van de stukken is noodzakelijk is voor de anderstalige leden van deze commissies;

- de ondervraging van de betrokkene dient in zijn taal te gebeuren en ten behoeve van de anderstalige commissieleden dient er een simultane vertaling te gebeuren.

(Advies 26.112 van 20 oktober 1994)

E. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

- Ministerie van Verkeerswezen:

document met Nederlandstalige vermelding gestuurd aan de stad Komen-Waasten.

Met toepassing van artikel 39, § 2, S.W.T. gebruikt een centrale dienst als het Ministerie van Verkeerswezen de taal van het gebied - in casu het Frans - in zijn betrekkingen met de plaatselijke diensten van het Franse taalgebied. De stad Komen-Waasten is er zo een.

Aangezien de enveloppe wordt beschouwd als deel uitmakend van de brief en hij bij een in het Frans gesteld document hoorde, had hij ook in die taal moeten gesteld zijn.

(Advies 25.044 van 21 april 1994)

-
-
- Kabinet van de minister van Tewerkstelling en Arbeid:
Nederlandstalige circulaire gestuurd aan de commandant van de brandweer van Komen-Waasten.

De stad Komen-Waasten is een plaatselijke dienst gevestigd in het Franse taalgebied en begiftigd met een speciale regeling.

Volgens het verslag St.-Remy en de rechtspraak van de V.C.T. wordt een ministerieel kabinet beschouwd als een centrale dienst waarop de S.W.T. van toepassing zijn (cfr. adviezen 13.150 van 16 september 1982 en 21.059 van 15 juni 1989). Bijgevolg had het kwestieuze kabinet, conform artikel 39, § 2, S.W.T., de circulaire aan de commandant van de brandweer van Komen-Waasten moeten sturen in de taal van het gebied, i.c. het Frans.

(Advies 26.015 van 17 maart 1994)

- Minister van Tewerkstelling en Arbeid:
sturen van een Nederlandstalige circulaire aan een schepen van Komen-Waasten.

De circulaire aan de schepen Komen-Waasten had, conform artikel 39, § 2, S.W.T., in het Frans gesteld moeten zijn. De documenten en brochures die ter informatie bij de bedoelde brief waren gevoegd en eventueel aan het publiek zouden worden meegedeeld, moesten in het Frans en in het Nederlands gesteld zijn. Dit laatste krachtens artikel 40, S.W.T. dat in casu verwijst naar artikel 11, § 2, 2e lid.

(Advies 26.167 van 22 december 1994)

F. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN

- N.V. Auto Inspectie Bureau Veritas:
Nederlandstalig oproepingsbericht naar het inspectiestation in Halle gestuurd aan een Franstalige inwoner van Linkebeek.

Het A.I.V.B. wordt verondersteld de taalaanhorigheid van de klager te kennen, aangezien diens adres op het oproepingsbiljet voorkomt in het Frans; voorts had de klager herhaaldelijk om Franstalige documenten gevraagd.

Het A.I.V.B. wordt verzocht binnen dertig dagen de maatregelen mee te delen die het zal nemen om de toestand te verhelpen.

(Advies 25.039 van 10 februari 1994)

- Gemeentekrediet van België:
Nederlandstalige cheque wordt gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. is een terugbetalingscheque die, in opdracht van de gemeente Voeren,

wordt opgesteld door het Gemeentekrediet - een hoofdbestuur - een betrekking tussen een centrale dienst en een particulier (cfr. adviezen 20.140 van 27 oktober 1988 en 24.033 van 9 juli 1993).

Conform artikel 41, § 1, S.W.T. maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is enkel gegrond t.a.v. het gemeentebestuur dat heeft nagelaten de taalaanhorigheid van de betrokkene mee te delen.

(Advies 25.139 van 21 april 1994)

- Ministerie van Verkeerswezen:

vraag om advies of de circulaire cheques van DE POST-POST-CHEQUE, waarvan de formulieren op hun voor- en achterkant, vermeldingen in de drie landstalen dragen, als bankdocumenten met een commercieel karakter kunnen worden beschouwd.

In principe gebruiken de centrale diensten, met toepassing van artikel 41, § 1, S.W.T., voor hun betrekkingen met de particulieren die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien het moeilijk is de taalaanhorigheid van de begunstigde van een circulaire cheque te achterhalen en omdat de drietalige vermeldingen op zo'n document aan praktische behoeften beantwoorden, adviseert de V.C.T. dat circulaire cheques van DE POST - POSTCHEQUE documenten met een commercieel karakter zijn die buiten het toepassingsveld van de S.W.T. vallen.

(Advies 25.156 van 20 januari 1994)

- Ziekenfondsen:

Liberaal Mutualiteit Vlaams Gewest met zetel te Asse.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. vallen de ziekenfondsen onder de toepassing van artikel 1, § 1, 2°, S.W.T., voor zover er machtsoverdracht is vanwege de overheid en in de mate van die overdracht. Deze machtsoverdracht komt tot uiting, wanneer zij optreden in het raam van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

De Liberale Mutualiteit Vlaams Gewest met zetel te Asse is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 2, S.W.T., waarvan de werkkring de vier taalgebieden bestrijkt. Een dergelijke dienst, waarvan de zetel buiten Brussel-Hoofdstad is gevestigd, is onderworpen aan hetzelfde stelsel als de uitvoeringsdiensten met zetel buiten Brussel-Hoofdstad. De bepalingen van de centrale diensten zijn er op van toepassing. De betrekkingen met particulieren dienen te verlopen met eerbied voor de bepalingen van artikel 41, S.W.T.

(Advies 25.158 van 26 mei 1994)

-
-
- Rijksdienst voor Sociale Zekerheid:
Franstalige briefkaart met Nederlandstalige vermeldingen in het adres, gestuurd aan een Franstalige v.z.w. in Voeren.

De R.S.Z. is een centrale dienst die, met toepassing van artikel 41, § 1, S.W.T., voor zijn betrekkingen met een particulier, gebruik maakt van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Die taal was de dienst bekend, aangezien de kaart in het Frans was gesteld. Het adres maakt deel uit van de correspondentie. De V.C.T. neemt ervan akte dat de R.S.Z. de gegevens van de kwestieuze v.z.w. heeft aangepast.
(Advies 26.012 van 16 juni 1994)

- Algemene Spaar- en Lijfrentekas:
Nederlandstalig pensioenrekeninguittreksel gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Artikel 41, § 1, S.W.T. bepaalt dat de centrale diensten, voor hun betrekkingen met particulieren, gebruik maken van die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De A.S.L.K., een centrale dienst, had met toepassing van het voornoemde artikel 41, § 1, het rekeninguittreksel en de enveloppe in het Frans moeten stellen. Het vermoeden juris tantum volgens hetwelk de taal van de particulier die is van het taalgebied, moest immers wijken voor het feit dat het adres van de klagster op het uittreksel van de pensioenrekening in het Frans gesteld was.

(Advies 26.057 van 7 juli 1994)

- Algemene Spaar- en Lijfrentekas:
Nederlandstalig pensioenrekeninguittreksel gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Artikel 41, § 1, S.W.T. bepaalt dat de centrale diensten, voor hun betrekkingen met particulieren, gebruik maken van die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

In de gemeenten met een speciale taalregeling moeten de diensten zich inspannen om de taalaanhorigheid van de particulieren te achterhalen. Indien die taalaanhorigheid niet bekend is, geldt het vermoeden juris tantum volgens hetwelk een inwoner van een gemeente van het Nederlandse taalgebied de taal van dat gebied gebruikt.

(Advies 26.071 van 7 juli 1994)

- Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen:
de beslissing tot weigering van een erkenning als vluchteling in het Frans gesteld en ook in die taal betekend aan een advocaat uit het homogene Nederlandse taalgebied.

De V.C.T. oordeelde dat de behandeling van het dossier een binnendienstangelegenheid is en dat terzake het lokalisa-tiebeginsel moet worden toegepast, terwijl de betekening als een betrekking met de particulier moet worden beschouwd en derhalve in die van de drie talen, het Nederlands, het Frans of het Duits moet worden gesteld, volgens de keuze van de indiener van de aanvraag.

(Advies 26.079 van 12 augustus 1994)

- Ministerie van Volksgezondheid:
de brochure "In de zon - welke geneesmiddelen?" is niet in het Duits te verkrijgen.

Wanneer een centrale dienst een brochure stuurt aan een particulier die hierom schriftelijk of telefonisch heeft gevraagd, maakt hij gebruik van die van de drie talen waar-van de betrokkene zich heeft bediend (artikel 41, § 1, S.W.T.). De brochure moet dus eveneens in het Duits bestaan om tegemoet te kunnen komen aan aanvragen van Duitstalige particulieren.

De klacht is ontvankelijk en gegrond: het niet drukken van Duitstalige brochures om budgettaire redenen is een over-treding van de S.W.T.

(Advies 26.109 van 15 december 1994)

- Minister van Sociale Zaken:
toepassing van de taalwetgeving in de tweetalige profielen-commissies ingesteld bij het R.I.Z.I.V.

De V.C.T. oordeelde in een omstandig advies dat:

- het dossier opgesteld moet worden in de taal van de be-trokkene, maar dat vertaling van de stukken noodzakelijk is voor de anderstalige leden van deze commissies;
- de ondervraging van de betrokkene in zijn taal dient te gebeuren en dat er ten behoeve van de anderstalige com-missieleden een simultane vertaling dient te gebeuren.

(Advies 26.112 van 20 oktober 1994)

- Rijksdienst voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen:
gebruik van tweetalige enveloppes.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. maakt een enve-loppe deel uit van de briefwisseling en moeten het hoofd en de andere vermeldingen die op de enveloppe voorkomen ge-steld zijn in dezelfde taal als de briefwisseling.

Daar de briefwisseling beschouwd wordt als een betrekking met particulieren moet zij door de centrale diensten ge-steld worden in die van de drie talen, het Nederlands, het Frans of het Duits, waarvan de betrokkene het gebruik vraagt (artikel 41, § 1, S.W.T.).

(Advies 26.122A van 22 december 1994)

- Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen:

een kandidaat vluchteling van Zaïrese nationaliteit, die haar woonplaats heeft in Antwerpen, ontving verscheidene Nederlandstalige oproepingsbrieven. Het dossier dat werd ingediend door de advocaat, evenals de briefwisseling die daarop is gevolgd, waren nochtans in het Frans gesteld.

Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen is een centrale dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt.

Het sturen van een document aan een particulier is een betrekking met deze laatste.

Aangezien de taal van de geadresseerde duidelijk bekend was, hadden de oproepingen die door het Commissariaat-Generaal in het Nederlands waren verstuurd, conform artikel 41, § 1, S.W.T., in het Frans moeten gesteld zijn. In binnendienst moet het dossier evenwel worden behandeld in de taal van de woonplaats van de betrokkene, i.c. het Nederlands. (Advies 26.143 van 20 oktober 1994)

- Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen:

een kandidaat vluchteling van Ruandese nationaliteit, die haar woonplaats heeft in Brugge, ontving verscheidene Nederlandstalige oproepingen. Het dossier dat werd ingediend door de advocaat, evenals de briefwisseling die daarop is gevolgd, waren nochtans in het Frans gesteld.

Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen is een centrale dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt.

Het sturen van een document aan een particulier is een betrekking met deze laatste.

Aangezien de taal van de geadresseerde duidelijk bekend was, hadden de oproepingen die door het Commissariaat-Generaal in het Nederlands waren verstuurd, conform artikel 41, § 1, S.W.T., in het Frans moeten gesteld zijn. In binnendienst moet het dossier evenwel worden behandeld in de taal van de woonplaats van de betrokkene, i.c. het Nederlands. (Advies 26.148 van 10 november 1994)

- Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen:

niet-naleving van de S.W.T. tijdens de onderscheiden stadia van de procedure voor het heronderzoek van asielaanvragen.

Per brief van 16 december 1994, gestuurd aan de minister van Binnenlandse Zaken, heeft de V.C.T. geconstateerd dat beslissingen van het Commissariaat-Generaal geschorst of vernietigd waren door de Raad van State wegens schending van de artikelen 41 en 42, S.W.T.

De rechtspraak van de Raad van State is dermate vast en de overtredingen van de S.W.T. zijn dermate belangrijk, dat er toepassing wordt gemaakt van artikel 94 van het Regentsbesluit van 23 augustus 1948 waarbij een procedure voor de afdeling administratie wordt ingevoerd, die voorziet in een spoedprocedure wanneer het verzoek duidelijk gegrond is.

Gelet op die toestand, is de V.C.T. van oordeel dat er in de schoot van het Commissariaat-Generaal een probleem rijst dat zorgwekkend wordt.

Wanneer het Commissariaat-Generaal, in welk stadium van de procedure dan ook, de S.W.T. overtreedt, zijn alle handelingen en beslissingen die, in die omstandigheden, door de instelling werden gesteld of genomen, nietig conform artikel 58, S.W.T. Derhalve moeten er maatregelen worden genomen opdat het Commissariaat-Generaal de S.W.T. correct toepast. Pro memorie worden de regels die ter zake van toepassing zijn, hieronder opgesomd.

In binnendienst moet het dossier betreffende de asielaanvraag, met toepassing van artikel 39, § 1, dat verwijst naar artikel 17, § 1, S.W.T., behandeld worden in de taal van het gebied waar dat dossier gelokaliseerd of lokaliseerbaar is. Dit, zelfs wanneer de kandidaat vluchteling zelf een andere taal gebruikt. Alle handelingen en procedurestukken vallen echter onder toepassing van artikel 41, § 1, of 42, naargelang van het geval, wanneer er een betrekking ontstaat met een particulier (oproeping, verhoor, opmaking van de beslissing of akte, mededeling daarvan). Die stukken moeten dan ook worden gesteld in die van de drie talen (Nederlands, Frans, Duits) waarvan de betrokkenen gebruik hebben gemaakt.

De V.C.T. dringt erop aan dat de dossiers door de diensten van het Commissariaat-Generaal overeenkomstig de hierboven uiteengezette regels worden behandeld en dat daarbij rekening wordt gehouden met haar eigen rechtspraak en met die van de Raad van State, alsook met de toepassing van artikel 94 van het Regentsbesluit van 23 augustus 1948.
(Brief 26.079/26.143/26.148 van 16 december 1994)

G. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Ministerie van P.T.T.:

TELEFAX-gids 1990-91 die talrijke overtredingen van de S.W.T. bevatte, nl. de eentalig Franse vermelding van verscheidene openbare diensten en instellingen die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd.

Uit de ingewonnen inlichtingen blijkt het volgende.

1) Bepaalde instellingen hebben nagelaten om een tweetalige vermelding te vragen terwijl deze wettelijk verplicht is.

In die gevallen is de klacht ontvankelijk en gegrond in hoofde van die instellingen.

2) In sommige gevallen had de toenmalige R.T.T. (thans Belgacom) per vergissing eentalige vermeldingen gepubliceerd terwijl er om tweetalige vermeldingen was gevraagd; ofwel werden er gewoon eentalige vermeldingen gepubliceerd zonder dat de abonnee erom had gevraagd. In die gevallen is de klacht ontvankelijk en gegrond in hoofde van de R.T.T.

3) In bepaalde gevallen is de klacht ongegrond, ofwel omdat er een tweetalige vermelding bestaat, ofwel omdat de instelling niet onderworpen is aan de S.W.T., ofwel omdat de instelling niet meer bestaat.

(Advies 23.024 van 17 februari 1994)

- Luchthaven Brussel-Nationaal:
eentalig Engels bord.

Op de luchthaven werd een bord aangebracht met de aanduiding *Service Centre* aangebracht. Dat bord bevindt zich aan uitgang 28, in de transitzone. Het wijst op de aanwezigheid van een loket.

De aard en de ligging van dit loket zijn niet van die aard dat van de bepalingen van de taalwetgeving kan worden afge- weken. Gezien echter het internationale karakter van de luchthaven en gelet op de aanwezigheid van buitenlandse reizigers, suggereert de V.C.T. de aanduidingen in de drie landstalen én in het Engels aan te brengen. Dergelijke handelwijze acht zij niet in strijd met de geest van de S.W.T. (cfr. advies 24.116).

(Advies 25.115 van 20 januari 1994)

- INBEL:

1) publikatie in de *Grenz-Echo* van 29 en 30 november, en 1 en 4 december 1993, van vier eentalig Franse berichten i.v.m. respectievelijk het Globaal Plan, de regeringsmedeling erover, het Lange Termijn Sparen en de Europese Gemeenschap;

2) de publikatie van de folder "Europees Voorzitterschap" en de brochures "Lange Termijn Sparen" en "Globaal Plan" die niet in het Duits bestaan.

Inbel moet beschouwd worden als een openbare dienst in de zin van artikel 1, § 1, 1°, S.W.T.) (advies 16.135 van 7 maart 1985).

Inbel handelde hier in opdracht van de overheid.

1) Publikaties van de overheid in de dagelijkse of periodische pers zijn berichten en mededelingen voor het publiek (V.C.T. - N.A. adviezen 515 van 24 juli 1964 en 508 van 18 september 1964). Verwijzend naar haar advies 23.002-23.003 van 28 maart 1991 is de V.C.T. van oordeel dat de berichten

in de *Grenz-Echo* ten minste in het Duits moeten verschijnen.

2) De folder "Europees Voorzitterschap" werd verspreid via de postkantoren en bestaat ook in het Duits.

Overeenkomstig artikel 40, 1e lid, S.W.T. zijn de berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, onderworpen aan de taalregeling die ter zake aan genoemde diensten bij de gecoördineerde wetten wordt opgelegd.

Met toepassing van dit beginsel worden die brochures in de gemeenten van het Duitse taalgebied gesteld in het Duits en in het Frans (artikel 11, § 2, 1e lid).

De V.C.T. geeft in principe de voorkeur aan tweetalige brochures, maar stemt er in dit geval mee in dat er eentalige brochures worden uitgegeven, op voorwaarde dat zij qua presentatie en inhoud identiek zijn en dat beide exemplaren tegelijk worden verspreid.

De brochures "Globaal Plan" "Lange Termijn Sparen" zijn enkel op aanvraag te verkrijgen en bestaan niet in het Duits.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, S.W.T. maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

(Advies 25.145 van 26 mei 1994)

- Sabena - Vlucht Nice-Brussel:
veiligheidsinstructies worden uitsluitend in het Engels gegeven.

Overeenkomstig artikel 40, S.W.T. en haar vaste rechtspraak (cfr. advies 23.134 over *Aer Lingus*) herinnert de V.C.T. eraan dat Sabena verplicht is haar mondelinge mededelingen ook in het Nederlands en in het Frans te doen.

(Advies 25.146 van 10 november 1994)

- Luchthaven Brussel-Nationaal:
taalgebruik.

Gezien het internationale karakter van de luchthaven en gelet op de aanwezigheid van vele buitenlandse reizigers, suggereert de V.C.T. de aanduidingen eerst in de drie landstalen en het Engels aan te brengen, met dien verstande, gezien de lokalisatie van de luchthaven, dat het Nederlands bovenaan wordt geplaatst.

Dergelijke handelwijze acht de V.C.T. conform de geest van de S.W.T. (cfr. adviezen 24.116 en 25.115).

(Advies 25.150 van 17 maart 1994)

-
- Belgacom:
folder "Belgacom Info" van februari 1994 werd uitsluitend in het Nederlands verspreid in Sint-Genesius-Rode.

Met toepassing van artikel 40, 2e lid, S.W.T. worden de berichten en mededelingen die centrale diensten als Belgacom, rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld.

De toepassing van dit beginsel werd door de rechtspraak van de V.C.T. genuanceerd. Zo was de zij, in haar advies 1980 van 28 september 1967, van oordeel dat, met het oog op het bewaren van de taalhomogeniteit van de eentalige gebieden, de eentaligheid de regel is voor de berichten en mededelingen die de centrale en gelijkgestelde diensten aan het publiek uit de homogene gemeente richten, terwijl het gebruik van de tweetaligheid de regel moet zijn voor het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, de randgemeenten en de taalgrensgemeenten.

In het advies 22.278 van 9 oktober 1991 gaf de V.C.T. in principe de voorkeur aan tweetalige brochures, maar ging zij niettemin akkoord met het uitgeven van eentalige brochures, op voorwaarde dat de presentatie van beide brochures identiek was en ze tegelijk werden verspreid.

De firma die het blad van Belgacom heeft verspreid, moet worden beschouwd als een private medewerker in de zin van artikel 50, S.W.T. Dat artikel bepaalt dat de aanstelling van een dergelijke medewerker de diensten niet ontslaat van de naleving van de taalwetten.

In de zes randgemeenten moest de Belgacombrochure van februari 1994 in beide talen van huis tot huis worden verspreid. Belgacom had vóór de verspreiding aan haar private medewerker de nodige onderrichtingen ter zake moeten verstrekken.

(Advies 26.029 en 26.035 van 1 december 1994)

- Ministerie van Financiën:
eentalig Franse reclamebijlage over de staatslening in de *Grenz-Echo*

Publikaties van de overheid in de dagelijkse of periodische pers zijn berichten en mededelingen voor het publiek (V.C.T. - N.A. adviezen 515 van 24 juli 1964 en 503 van 18 september 1964).

In haar advies 23.002-23.003 van 28 maart 1991 m.b.t. het publiceren in de *Grenz-Echo* van een advertentie die uitsluitend in het Frans gesteld was door de Regie voor Telegrafie en Telefonie, oordeelde de V.C.T. dat de Regie bij het publiceren van een mededeling die de hele bevolking aanbelangt, deze zou publiceren in het Duits en in het Frans in de *Grenz-Echo*.

De V.C.T. bevestigde dit advies in haar adviezen 25.143 van 31 maart 1994 en 25.145 van 28 april 1994.

De mededeling in de *Grenz-Echo* moest tenminste in het Duits gesteld zijn, aangezien dit dagblad zich richt tot een Duitstalig publiek.

(Advies 26.047 van 26 mei 1994)

- Belgacom:
brochure "Belgacom Info" van maart 1994 niet beschikbaar in het Frans.

Uit de ingewonnen inlichtingen blijkt dat het nummer van maart 1994 niet bestaat en dat het tweede nummer eerlang zal verschijnen.

Aangezien blijkt dat de klager in verwarring werd gebracht, is de V.C.T. van oordeel dat de klacht ontvankelijk is maar ongegrond.

(Advies 26.059 van 16 juni 1994)

H. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- Touroperator Railtour en reisbureau in Wezet:
taal van de documenten die aan de particulieren worden overhandigd.

Het taalgebruik in de internationale dienst van de Europese spoorwegmaatschappijen wordt geregeld door de overeenkomst betreffende het internationaal vervoer per spoor (COTIF) van 9 mei 1980, goedgekeurd door de wet van 25 april 1983 (B.S. 7.9.1983).

In België worden de internationale vervoerbewijzen voorgedrukt in de drie landstalen. Nederlands of Frans krijgen voorrang volgens het gebied waarin de documenten ter beschikking van de gebruikers worden gesteld.

Touroperator Railtour en het reisagentschap te Wezet zijn, wanneer zij spoorwegtickets en reserveringsbewijzen uitreiken, private medewerkers van de N.M.B.S..

Die documenten moeten worden beschouwd als getuigschriften die, met toepassing van artikel 14, § 1, S.W.T., in het Frans moeten worden gesteld wanneer zij aan gebruikers in het Franse taalgebied worden uitgereikt.

Bijgevolg hadden de documenten die door het plaatselijke reisagentschap werden uitgereikt aan de particulieren uit Wezet, moeten voorgedrukt zijn in de drie landstalen, met voorrang voor het Frans. Raitour had de aanvullingen in het Frans moeten stellen.

(Advies 22.205 van 27 januari 1994)

-
- Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:
gebruik van tweetalige stempels (De Lijn/TEC) op gemengde abonnementen.

Aangezien De Lijn en TEC twee verschillende maatschappijen zijn, is "TEC" bijgevolg geen vertaling van "De Lijn".
(Advies 25.085 van 29 september 1994)

- Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:
gebruik van de benamingen *Go Pass*, *Multi Pass* en *Golden Rail Pass*.

Artikel 42, S.W.T. stelt dat de centrale diensten de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen stellen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik heeft gevraagd.

De V.C.T. stelt dat de "Pass"-benamingen van de N.M.B.S.-produkten niet strijdig zijn met de S.W.T., voor zover de tickets of abonnementen enkel in het Nederlands, het Frans of het Duits zijn gesteld, naargelang van de vraag van de particulier.

(Advies 26.041 van 8 september 1994)

- Algemene Spaar- en Lijfrentekas:
aflevering van tweetalige "uittreksels uit de pensioenrekening" aan een inwoner uit Brussel-Hoofdstad.

De V.C.T. oordeelde dat bedoelde rekeninguittreksels verklaringen zijn in de zin van de S.W.T. Dergelijke verklaringen dienen, overeenkomstig artikel 42, S.W.T., gesteld te worden in die van de drie talen (Nederlands, Frans, Duits) waarvan de particulier het gebruik vraagt.

(Advies 26.089 van 7 juli 1994)

I. SABENA

- Sabena-reclame:
eentalig Franse affiche in Voeren (Remersdaal).

Reclame uitgaande van Sabena, een centrale dienst, is volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. een mededeling aan het publiek.

Krachtens artikel 40, 1e lid, S.W.T. zijn de berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten onderworpen aan de taalregeling die ter zake aan genoemde diensten door de S.W.T. worden opgelegd.

Krachtens artikel 11, § 2, 2e lid, S.W.T. worden de berichten en mededelingen in de taalgrensgemeenten in het Nederlands en in het Frans gesteld.

Indien de berichten en mededelingen door de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek worden gericht, dienen zij in de twee talen te worden gesteld (artikel 40, 2e lid).

Artikel 50, S.W.T., dat stelt dat de aanstelling, uit welke hoofde ook, van private medewerkers opdrachthouders of deskundigen, de diensten niet ontslaat van de toepassing van de S.W.T., is toepasselijk indien de affiche werd geplaatst via een reclamebureau.

(Advies 24.122 van 20 mei 1994)

- Luchthaven Brussel-Nationaal:
Nederlandsonkundig personeel.

Artikel 2 van het koninklijk besluit van 10 oktober 1978 preciseert dat Sabena onderworpen is aan alle bepalingen van de taalwetgeving, voor zover dit besluit er niet uitdrukkelijk van afwijkt (cfr. advies 23.123).

Sabena (Zaventem) is een centrale dienst die krachtens artikel 41, § 1, S.W.T. in zijn betrekkingen met de particulieren gebruik maakt van die van de drie talen, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is ontvankelijk doch zonder voorwerp, in de mate dat het niet bewezen is dat het betrokken personeelslid in dienst is van Sabena.

(Advies 25.108 van 16 juni 1994)

- Sabena - Vlucht Nice-Brussel:
veiligheidsinstructies worden uitsluitend in het Engels gegeven.

Overeenkomstig artikel 40, S.W.T. en haar vaste rechtspraak (cfr. advies 23.134 over *Aer Lingus*) herinnert de V.C.T. eraan dat Sabena verplicht is haar mondelinge mededelingen ook in het Nederlands en in het Frans te doen.

(Advies 25.146 van 10 november 1994)

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- Ministerie van Binnenlandse Aangelegenheden,
Ambtenarenzaken en Begroting van het Waalse Gewest :
werving van een opsteller met een voldoende kennis van het Duits ten behoeve van de *Cellule Gestion des Publications* van het Secretariaat-Generaal.

Dat soort wervingsaanvragen mag door het Vast Wervingssecretariaat niet worden onderzocht wanneer de V.C.T. er niet vooraf heeft over geadviseerd.

De kennis van het Duits die vereist wordt bij de werving van een opsteller voor de voornoemde dienst zou onontbeerlijk zijn voor de briefwisseling met het Duitstalige publiek van het Duitse taalgebied: opvolging van aanvragen i.v.m. publikaties die worden ingediend via de groene telefoon en opvolging van de verrichtingen i.v.m. de verspreiding en de verkoop van publikaties door alle cellen die rechtstreeks omgang hebben met het publiek van het Duitse taalgebied (de correspondenten zijn openbare diensten, particulieren, verenigingen of bedrijven).

In een dergelijke dienst (artikel 35 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen) kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden als hij niet een overeenkomstig artikel 15, § 1, S.W.T. vastgestelde kennis van de bestuurstaal (in casu het Frans) bezit.

Uit die bepaling volgt dat de kennis van het Duits bij een wervingsexamen niet zou kunnen worden geëist.

De V.C.T. heeft evenwel meermaals toegegeven dat de kennis van één of meer andere talen dan die waarin de S.W.T. of de gewone wet van 9 augustus 1980 voorzien, in bijzondere gevallen, bij benoemingen of bevorderingen kan worden geëist, om functionele redenen inherent aan de behoeften van sommige betrekkingen. Elk geval moet echter vooraf aan het advies van de V.C.T. worden voorgelegd.

Rekening houdend met functieomschrijving heeft de V.C.T. gunstig geadviseerd over een Duitstalig examendeel over de aan de functie aangepaste kennis van die taal dat wordt ingevoegd in het wervingsexamen voor de graad van opsteller bij de *Cellule Gestion des publications* van het Secretariaat-Generaal.

(Advies 26.128 van 13 oktober 1994)

B. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN

- Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding: organisatie van de diensten

De V.D.A.B. van de regio Halle-Vilvoorde is een dienst in de zin van artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (gecentraliseerde en gede-centraliseerde diensten van de Vlaamse Regering).

Deze instelling is exclusief bevoegd voor de werkzoekenden uit de randgemeenten, de taalgrensgemeente Bever en de gemeenten gelegen in het Nederlandse taalgebied van de regio Halle-Vilvoorde.

De V.D.A.B. van de regio Halle-Vilvoorde moet er voor zorgen dat infosessies voor Franstaligen uit de randgemeenten

het Nederlands of het Frans, naargelang van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. (cfr. artikel 41, § 1, S.W.T.). Aangezien op de documenten het adres van de klager in het Nederlands vermeld staat, kan aan zijn taalaanhoorigheid niet worden getwijfeld.

Het aanslagbiljet van de gewestelijke belasting bestemd voor een Nederlandstalige particulier dient derhalve integraal in het Nederlands te worden gesteld.

(Advies 25.133A van 27 januari 1994)

- Vlaamse Milieumaatschappij:

Nederlandstalig betalingsdocument gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. zijn aanslag- of heffingsbiljetten betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Volgens dezelfde rechtspraak doelt de term "particulier", die door de S.W.T. wordt gebruikt, op de privé-sector (en dus niet op de openbare diensten) en dekt hij tegelijk fysieke personen en privé-bedrijven, zonder enige afwijking m.b.t. de gemeenten met een speciale taalregeling. Het onderscheid tussen particulieren en privé-bedrijven moet slechts worden gemaakt m.b.t. privé-bedrijven die in een gemeente zonder speciale regeling zijn gevestigd; in dat geval antwoordt de openbare dienst aan dat bedrijf in de taal van het gebied.

De Vlaamse Milieumaatschappij moest aan een Franstalige landbouwer die in Voeren is gevestigd, een Franstalig heffingsbiljet sturen.

Krachtens artikel 58, S.W.T. is het huidige Nederlandstalige heffingsdocument nietig.

(Advies 25.138 van 1 december 1994)

- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap:

Nederlandstalig document gestuurd aan een Franstalige uit Linkebeek.

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kan niet worden verweten dat het zich in het Nederlands heeft gericht tot een Franstalige inwoner van Linkebeek die zich niet als Franstalige heeft bekendgemaakt. Als de taal van de particulier niet bekend is, bestaat er immers een vermoeden juris tantum dat een inwoner van het Nederlandse taalgebied de taal van dat gebied gebruikt.

Voorts valt een deurwaardersexploot onder de toepassing van de taalwetgeving in gerechtszaken. De V.C.T. kan daarover niet adviseren en zij beveelt zij de klager aan zich tot de minister van Justitie te wenden.

(Advies 26.006/26.086 van 16 juni 1994)

en Bever zodanig worden georganiseerd dat voldaan wordt aan artikel 25, S.W.T. dat stelt dat in hun betrekkingen met een particulier dezelfde diensten de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De andere Franstaligen die wonen in eentalige gemeenten van het Nederlandse taalgebied die zijn gelegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde kunnen evenwel het gebruik van het Frans niet vorderen van de V.D.A.B.
(Advies 23.158 van 20 januari 1994)

C. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN

- Vlaamse Milieumaatschappij:
sturen van vier Franstalige aanslagbiljetten voor 1993 aan de heer V. ondanks het advies dat de V.C.T. uitbracht i.v.m. het aanslagjaar 1992.

De V.C.T. bevestigt haar advies van 25 september dat verwijst naar de adviezen 22.067 en 22.149 van 6 december 1990.

Zij oordeelt dat de Vlaamse Milieumaatschappij, na de klacht van de heer V. (mei 1993) en na het advies van de V.C.T. (15 september 1993) geen reden meer had om aan te nemen dat de betrokkenen zijn documenten in het Frans wens- te te ontvangen.

(Advies 25.070 van 26 mei 1994)

- Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening:
overschrijvingsformulier met Nederlandstalige vermeldingen gestuurd aan een Franstalige uit Voeren.

De overschrijvingsformulieren waren in het Frans gesteld en bevatten de vermeldingen "Trierstraat" en "Brussel" i.p.v. *Rue de Trèves* en *Bruxelles*.

Waar kan worden aangenomen dat de naam van de maatschappij en haar adres in Hasselt officieel slechts in het Nederlands bestaan, geldt zulks niet voor het adres van de maatschappelijke zetel te Brussel, dat een tweetalig gebied is.
(Advies 25.100 van 10 februari 1994)

- Administratie van Financiën van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest:
tweetalig aanslagbiljet gestuurd aan een Nederlandstalige.

Een aanslagbiljet voor een belasting wordt, volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T., als een betrekking met een particulier beschouwd.

Hieruit volgt dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in haar betrekkingen met de particulieren gebruik maakt van

- Vlaamse Milieumaatschappij:
Nederlandstalig document wordt gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren die het in het Frans had aangevraagd.

De V.C.T. kan zich niet aansluiten bij standpunt van de Vlaamse minister volgens hetwelk, voor de aangiften die worden ingediend door landbouwondernemingen die zijn gevestigd in gemeenten met een speciale taalregeling van het Nederlandse taalgebied, het Nederlands moet worden gebruikt.

Aangezien een landbouwonderneming geen handelsbedrijf is, valt het niet onder de toepassing van artikel 52, S.W.T.

Uit de rechtspraak van de V.C.T. blijkt dat het formulier dat door een Franstalige particulier uit Voeren werd gevraagd en hem ook werd toegestuurd, het karakter krijgt van een "betrekking met een particulier" als bedoeld door artikel 12, 3e lid, S.W.T.

De Vlaamse Milieumaatschappij moest de Franstalige landbouwer uit Voeren een in het Frans gesteld formulier toesturen, zoals hij dat had gevraagd. De voorgedrukte vermeldingen op het (in het Frans gestelde) verzoek, dienden eveneens in het Frans te zijn gesteld.
(Advies 26.017 van 1 december 1994)

- Administration de l'Aménagement du Territoire et du Logement - Service Prime à la Réhabilitation:
dienst stelt geen Duitstalige aanvraagformulieren voor een herwaarderingspremie ter beschikking van de Duitstalige kandidaat-aanvragers.

Overeenkomstig artikel 41 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen gebruiken de diensten van de Waalse Gewestregering waarvan de werkkring zowel gemeenten van het Franse als van het Duitse taalgebied omvat voor hun betrekkingen met particulieren, de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van hun ambtsgebied.

De dienst moet zich i.c. gedragen als de plaatselijke diensten uit het Duitse taalgebied (artikel 12, S.W.T.).
(Advies 26.020 van 30 juni 1994)

- Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening - gewestelijke directie Brabant:
huurders van in het Nederlandse taalgebied gelegen woningen sturen hun Waalse eigenaars Nederlandse facturen; kunnen deze ze ook in het Frans krijgen?

De werkkring van de kwestieuze directie bestrijkt eentalig Nederlandse gemeenten, de zes randgemeenten en een taalgrensgemeente.

Het gaat derhalve om een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring niet het hele ambtsgebied van de Gemeenschap bestrijkt, in de zin van artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

Het sturen van een factuur aan een particulier wordt volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. beschouwd als een betrekking met een particulier.

Ofwel stuurt de Brabantse gewestelijke directie van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening de facturen rechtstreeks aan eigenaars van huizen die in haar ambtsgebied gelegen zijn, terwijl de eigenaars in het Franse taalgebied gehuisvest zijn: de gewone wet van 9 augustus 1980 voorziet niet in een regeling van de betrekkingen tussen een dienst van de Vlaamse regering en een particulier uit een ander taalgebied, in casu het Franse; de taal die voor de facturen wordt gebruikt, is het Nederlands krachtens artikel 36, § 1, 1°, van de voornoemde wet.

Ofwel sturen de huurders van huizen die gelegen zijn in gemeenten van het ambtsgebied van de Brabantse gewestelijke directie de facturen die zij van die directie ontvangen hebben, door aan hun eigenaars die in het Franse taalgebied wonen: in dit geval zijn de facturen geadresseerd aan de huurders en niet aan de eigenaars. Zij worden derhalve gesteld volgens de regel die is uiteengezet in artikel 36, § 1 en in artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980.

Wanneer de huurders de facturen doorsturen aan de eigenaars gaat het over een privé-aangelegenheid die niet onder toepassing valt van de gewone wet van 1980, noch van de S.W.T. (Advies 26.052 van 23 juni en 7 juli 1994)

- Vlaamse Milieumaatschappij:
Nederlandstalig herinneringsschrijven aan een Franstalige particulier uit Voeren.

De taalaanhorigheid van deze particulier is bekend aangezien hij, i.v.m. de vorige aanslagjaren, alle brieven van de V.M.M. in het Frans heeft ontvangen nadat hij erom had gevraagd. De V.M.M. moet de taalaanhorigheid van de heffingsplichtigen uit de gemeenten met een bijzondere taalregeling registreren.

Zoals de V.C.T. in tal van adviezen heeft gezegd, blijft in de gemeenten met een speciale taalregeling het vermoeden juris tantum volgens hetwelk de taal van de particulier die is van het gebied, slechts bestaan zolang de instelling de taalaanhorigheid van die particulier niet kent.

Een particulier moet bij eenzelfde openbare instelling niet telkens opnieuw vragen dat hij elk document in zijn taal krijgt.

(Advies 26.125B van 22 september 1994)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Kabinet Vlaams minister van Leefmilieu:
MINA-blad (nr. 1, april 1991) in het Nederlands gericht aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Overeenkomstig artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dienen de gecentraliseerde diensten van de Vlaamse Regering de berichten en mededelingen aan het publiek in de gemeenten met een speciale taalregeling in het Nederlands en in het Frans te stellen.

In haar advies 22.015 van 13 september 1990 m.b.t. de brochure "Een Regering voor de Vlamingen" oordeelde de V.C.T. dat de folders die door INBEL werden verspreid en betrekking hadden op die brochure en die in Brussel in de twee talen moesten verspreid worden, dienden te vermelden in welke taal de brochure uitgaande van de Vlaamse Regering was gesteld. De Vlaamse Gemeenschap kan bijgevolg brochures enkel in het Nederlands ter beschikking stellen.

Nog overeenkomstig dezelfde vaste rechtspraak is het zo dat op grond van de wetteksten en de voorbereidende werkzaamheden, het stelsel van taalfaciliteiten niet tot gevolg heeft dat aan de openbare diensten een integrale tweetaligheid wordt opgelegd waarbij de twee talen op strikte voet van gelijkheid worden geplaatst (adviezen 26.125A van 22 september 1994 en 26.033 van 27 oktober 1994).
(Advies 23.062 van 8 december 1994)

- Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme:
in de brochure *Le pays flamand de vos vacances 1993* komt het woord "Voeren" voor en zijn de dorpsnamen en adressen van deze gemeente in het Nederlands vermeld.

In feite vermeldt de brochure de adressen van hotels en restaurants zoals ze werden meegedeeld. Het gaat derhalve om commerciële aankondigingen.

Anderdeels neemt de V.C.T. akte van het feit dat er in de rubriek *Réservations et renseignements* rekening zal worden gehouden met de opmerkingen betreffende de benaming "Voeren", zoals dat reeds het geval is in het redactionele gedeelte van de brochure.

(Advies 25.098 van 20 januari 1994)

- Brusselse Hoofdstedelijke Regering:
gebruik van de talen op borden op de openbare weg.

Verkeersborden zijn volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. berichten en mededelingen aan het publiek. Artikel 32, § 1, 1e lid, van de wet van 16 juni 1989, houdende

diverse institutionele hervormingen, in werking getreden op 17 juni 1989, stelt dat de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en van het Verenigd College het Nederlands en het Frans als bestuurstaal gebruiken.

Artikel 32, § 1, 3e lid, stelt dat de artikelen 50 en 54, het hoofdstuk V, afdeling 1, de bepalingen die het Duits betreffen uitgezonderd, en de hoofdstukken VII en VIII van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van toepassing zijn op de in het eerste lid bedoelde diensten.

Krachtens artikel 40, 2e lid, S.W.T., gecombineerd met artikel 32 van de voornoemde wet van 16 juni 1989, moet de Brusselse Hoofdstedelijke Regering haar berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht, in het Nederlands en in het Frans stellen (cfr. advies 22.122).

De V.C.T. is van mening dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering als dusdanig de taalwetgeving niet overtreedt voor zover deze berichten en mededelingen wel op identieke wijze en op voet van strikte gelijkheid werden aangebracht. (Advies 25.121 van 24 januari 1994)

- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap:
Nederlandstalige brochure (met een Franse samenvatting) gestuurd aan een Franstalige die ze had aangevraagd.

De brochure "Ombudsdienst maakt van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een glazen huis" is geen mededeling die ter kennis van het publiek moet worden gebracht, aangezien ze enkel op verzoek wordt toegestuurd. De wet werd niet overtreden door aan een Franstalige inwoner van Voeren tegelijk de brochure in het Nederlands en een Franstalige samenvatting van de essentie van die Nederlandstalige brochure toe te sturen. (Advies 26.005 van 31 maart 1994)

- Vlaams minister van Financiën en Begroting:
Nederlandstalige brochure "Het Centenblaadje 1994" onder enveloppe met Nederlandstalig hoofd wordt gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren die het in het Frans had aangevraagd.

Met toepassing van artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Vlaamse Regering, de Franse Gemeenschapsregering en de Waalse Regering m.b.t. de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, de taalregeling van toepassing die door de S.W.T. is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de

betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Voorts bepaalt artikel 11, § 2, S.W.T. dat, in de taalgrensgemeenten, de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, worden gesteld in het Nederlands en in het Frans. Terwijl artikel 12, 3e lid, stelt dat in de taalgrensgemeenten de diensten zich tot de particulieren wenden in die van de beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In het huidige geval is de V.C.T. van oordeel dat er ten minste een Franse samenvatting had moet worden gemaakt met de essentiële elementen van de brochure "Het Centenblaadje 1994"; zij wordt gestuurd aan alle Franstalige inwoners uit de gemeenten met een speciale taalregeling die het vragen; de eventuele begeleidingsbrieven en de enveloppes moeten eveneens in het Frans zijn gesteld.
(Advies 26.033 van 27 oktober 1994)

- Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap - Bestuur Gebouwen:
vraag om advies over het taalgebruik op een werfpaneel aan het Felix De Boeckmuseum in Drogenbos.

Het kwestieuze bestuur is een gecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring het hele ambtsgebied van de Gemeenschap bestrijkt. Met toepassing van artikel 36, § 1, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, op die dienst de taalregeling van toepassing die door de S.W.T. is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Artikel 24, S.W.T., stelt dat de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

Een werfpaneel moet worden beschouwd als een mededeling aan het publiek. Het dient om dat publiek te informeren over de aard der werken, de bouwheer, de verantwoordelijke dienst, de architect, de aannemer, enz...

In de randgemeente Drogenbos moeten de vermeldingen op een bord in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn met voorrang voor de taal van het gebied.

De V.C.T. is in casu van oordeel dat alle vermeldingen op het werfpaneel moeten voorkomen in beide talen. Zulks, evenwel met uitzondering van de benamingen van het Ministe-

rie van de Vlaamse Gemeenschap en van zijn onderscheiden diensten waarvoor er geen officiële Franse vertaling bestaat.

(Advies 26.051 van 21 april 1994)

- Société wallonne des Transports (TEC):

uitsluitend gebruik van het Frans voor affiches en aanduidingen aan de bushaltes in Brussel en Vlaamse gemeenten.

De verschillende exploitatie-eenheden van TEC zijn gedecentraliseerde diensten van de Waalse Gewestregering die onder de toepassing vallen van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en waarvan de werkkring gemeenten zonder speciale taalregeling en gemeenten met een speciale taalregeling omvat.

Overeenkomstig artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 is met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door de S.W.T. is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten en mededelingen aan het publiek.

Wat de gemeenten betreft zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse taalgebied, dienen de berichten bestemd voor het publiek, uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn. Het aanbrengen van tweetalige dienstregelingen aan haltes die in het homogene Nederlandse taalgebied zijn gelegen, is strijdig met de S.W.T.

(Advies 26.055 van 16 juni 1994)

- Ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap:

brochures "Ombudsdienst maakt van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een glazen huis", die bestemd zijn voor het publiek, worden uitsluitend in het Nederlands gestuurd aan het Voerense gemeentebestuur en OCMW.

Met toepassing van artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is met betrekking tot de gemeenten met een speciale regeling uit hun ambtsgebied, op de diensten van de Vlaamse Regering, de Franse Gemeenschapsregering en de Waalse Regering de taalregeling van toepassing die door de S.W.T. is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten voor de berichten en mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met de particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Voorts bepaalt artikel 11, § 2, S.W.T. dat de berichten en mededelingen die in de taalgrensgemeenten bestemd zijn voor het publiek, in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld.

De V.C.T. is, op grond van de wetteksten en de voorbereidende werkzaamheden, van oordeel dat het stelsel van de

taalfaciliteiten niet tot gevolg heeft dat aan de openbare diensten een integrale tweetaligheid wordt opgelegd waarbij de twee talen op strikte voet van gelijkheid worden geplaatst.

Zij is van oordeel dat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, door het bezorgen van een Franstalige samenvatting die het essentiële van de brochure bevat, heeft voldaan aan de wettelijke verplichting tot het verlenen van taalfaciliteiten aan de beschermde minderheden.

(Advies 26.125A van 22 september 1994)

III. DIENSTEN DIE IN HET BUITENLAND ZIJN GEVESTIGD

- Consulaat te Nice:
receptioniste spreekt geen Frans.

Met toepassing van artikel 47, § 5, S.W.T. worden de buitenlandse diensten zo georganiseerd dat het Belgisch publiek zonder enige moeite in het Nederlands of het Frans kan te woord gestaan worden.

De klacht is, bij gebrek aan bewijzen, niet gegrond, in de mate dat de diensten van het consulaat te Nice georganiseerd zijn conform artikel 47, § 5, S.W.T. met betrekking tot de buitenlandse diensten.

(Advies 26.004 van 19 mei 1994)

IV. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken:
taalexamen voor de gewestelijke ontvanger te Voeren.

Het is aangewezen aan de gewestelijke ontvanger van Voeren een taalexamen van niveau 1 op te leggen, dat door de Vaste Secretaris voor Werving van het Rijkspersoneel moet worden georganiseerd op grond van artikel 15 van het koninklijk besluit nr. IX van 30 november 1966, dat verwijst naar het programma waarin artikel 9, § 2, van datzelfde besluit voorziet.

(Advies 26.105 van 15 september 1994)

- Brandweerdienst Herve:
personeel is niet in staat Nederlands te spreken in Voeren.

De V.C.T. stelde dat de betrekkingen tussen de gewestelijke brandweerdienst van Herve met Nederlandstalige inwoners van

Voeren in hun taal moet verlopen. De dienst moet derwijze zijn georganiseerd dat aan de bepalingen van de wet kan worden voldaan.

(Advies 26.112F van 22 december 1994)

- Duitstalige gemeenten:
functie van brigadecommissaris.

Op de vraag te weten of de provinciegouverneur van Luik, bij gebrek aan Duitstalige laureaten van het examen, een Franstalige brigadecommissaris kan benoemen die toezicht heeft op de gemeenten van het Duitse taalgebied, antwoordde de V.C.T. negatief. De brigadecommissaris moet, gelet op zijn specifieke opdracht, een voldoende kennis van het Duits bezitten.

(Advies 26.171 van 15 december 1994)

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- Belgacom:
TBR en commercieel centrum Halle - gebruik van tweetalige formulieren.

De V.C.T. verwijst naar haar advies 16.234 van 12 juni 1986 en de briefwisseling die daaromtrent is gevoerd met de Staatssecretaris van P.T.T. en de administrateur-directeur van Belgacom; beiden zijn van mening dat het gewest TT-Brussel (TBR + TGX) een dienst is in de zin van artikel 35, § 2 maar georganiseerd is als een dienst in de zin van artikel 35, § 1, b.

A. In de mate dat TBR georganiseerd is als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, valt hij onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn. In zijn binnendienst gebruikt TBR de taal van het gebied indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is in het Nederlandse of in het Franse taalgebied (artikel 17, § 1, A, 1°).

B. Het Commercieel Centrum Halle is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a. In binnendienst gebruikt deze dienst uitsluitend de taal van het gebied. In zijn betrekkingen met een particulier gebruikt de dienst de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

C. De lijsten van de openbare telefoonscellen zijn bestemd voor de tweetalige diensten TBR. Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. (o.a. advies 20.031 van 30 juni 1988) moeten documenten die in rechtstreeks verband staan met de vervulling van de taken van een gedeelte van het personeel beschouwd worden als onderrichtingen aan het personeel (advies 14.194 van 26 mei 1983) en "werkdokumenten" welke

nodig zijn bij de taakvervulling van de personeelsleden zijn drukwerken voor de binnendienst en dienstonderrichtingen (advies 18.118 van 15 januari 1987). Zij worden gesteld in het Nederlands en in het Frans voor de gewestelijke diensten in de zin van artikel 35, § 1 (artikel 17, § 2). (Advies 24.112 van 30 september 1992, 21 oktober 1992 en 20 januari 1994)

- Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken:
vraag om advies betreffende het taalgebruik bij aanbestedingsdossiers in de provincie Vlaams-Brabant.

De V.C.T. oordeelt dat het gaat om een behandeling in binnendienst en dat deze dossiers, overeenkomstig artikel 34, § 1, S.W.T., in bedoelde provincie uitsluitend in het Nederlands moeten worden behandeld.
(Advies 26.043 van 7 juli 1994)

- Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken:
princiële vraag om advies betreffende het taalgebruik in de nieuwe provincie Vlaams-Brabant.

Publikaties die bestemd zijn voor de binnendienst en voor bestuurders en personeel van de provincie kunnen niet worden beschouwd als berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in de zin van de S.W.T.; derhalve moeten zij uitsluitend in de bestuurstaal, het Nederlands, worden gesteld. Brochures, folders, enz..., bedoeld als promotie van de provincie in het buitenland kunnen, uitzonderlijk, ook in andere talen worden gesteld.
(Advies 26.140 van 10 november 1994)

C. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

- Provincie Luik - Bestendige Deputatie:
taal van de adviezen over de aanvragen tot bescherming van monumenten, landschappen of bouwkundige gehelen uit het Duitse taalgebied, die worden overgemaakt aan het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap.

Het zou volstrekt onlogisch zijn dat de provincie Luik voor haar betrekkingen met de Duitstalige Gemeenschap het Frans zou gebruiken, terwijl de diensten van de Waalse Regering in hun betrekkingen met de openbare diensten waarvan de zetel in een gemeente van het Duitse taalgebied is gevestigd, het Duits moeten gebruiken (artikel 36, § 2, 2e lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen).

Het advies van de Bestendige Deputatie en andere documenten die, inzake monumenten en landschappen, door de Gouverneur van de provincie Luik worden overgezonden aan het Ministe-

rie van de Duitstalige Gemeenschap, moeten in het Duits worden betekend.

(Advies 26.138 van 13 oktober 1994)

- Duitstalige gemeenten:
functie van brigadecommissaris.

Op de vraag te weten of de provinciegouverneur van Luik, bij gebrek aan Duitstalige laureaten van het examen, een Franstalige brigadecommissaris kan benoemen die toezicht heeft op de gemeenten van het Duitse taalgebied, antwoordde de V.C.T. negatief. De brigadecommissaris moet, gelet op zijn specifieke opdracht, een voldoende kennis van het Duits bezitten.

(Advies 26.171 van 15 december 1994)

D. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN

- Belgacom:
TBR en commercieel centrum Halle - gebruik van tweetalige formulieren.

De V.C.T. verwijst naar haar advies 16.234 van 12 juni 1986 en de briefwisseling die daaromtrent is gevoerd met de Staatssecretaris van P.T.T. en de administrateur-directeur van Belgacom; beiden zijn van mening dat het TT-gewest Brussel (TBR + TGX) een dienst is in de zin van artikel 35, § 2 maar georganiseerd is als een dienst in de zin van artikel 35, § 1, b.

A. In de mate dat TBR georganiseerd is als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, valt hij onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn. In zijn binnendienst gebruikt TBR de taal van het gebied indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is in het Nederlandse of in het Franse taalgebied (artikel 17, § 1, A, 1°).

B. Het Commercieel Centrum Halle is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a. In binnendienst gebruikt deze dienst uitsluitend de taal van het gebied.

In zijn betrekkingen met een particulier gebruikt de dienst de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

C. De lijsten van de openbare telefooncellen zijn bestemd voor de tweetalige diensten TBR.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. (o.a. advies 20.031 van 30 juni 1988) moeten documenten die in rechtstreeks verband staan met de vervulling van de taken van een gedeelte van het personeel beschouwd worden als onder-richtingen aan het personeel (advies 14.194 van 26 mei

1983) en "werkdokumenten" welke nodig zijn bij de taakvervulling van de personeelsleden zijn drukwerken voor de binnendienst en dienstonderrichtingen (advies 18.118 van 15 januari 1987). Zij worden gesteld in het Nederlands en in het Frans voor de gewestelijke diensten in de zin van artikel 35, § 1 (artikel 17, § 2).

(Advies 24.112 van 30 september 1992, 21 oktober 1992 en 20 januari 1994)

- Directe Belastingen te Wezembeek-Oppem:
Franstalige correspondentie

De dienst der directe belastingen te Wezembeek-Oppem is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring randgemeenten van het Nederlandse taalgebied (Kraainem - Wemmel - Wezembeek) bestrijkt, en de zetel gevestigd is in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Conform artikel 35, § 1, b, S.W.T., dat in casu verwijst naar artikel 19 van die wetten, moest die gewestelijke dienst het Nederlands gebruiken in zijn betrekkingen met een privaat bedrijf dat gevestigd is in een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlands taalgebied.

(Advies 25.132 van 19 mei 1994)

- Ministerie van Landbouw - gewestelijke dienst Hasselt:
volledig in het Nederlands gesteld document i.v.m. een oppervlakteaangifte gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren

In het thans onderzochte geval is de dienst waarvan de brief uitgaat en waarvan de werkkring de provincie Limburg bestrijkt, een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 34, § 1, a, S.W.T.

Met toepassing van artikel 34, § 1, 4e lid, S.W.T. gebruikt een dergelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

In de taalgrensgemeenten, zoals Voeren, wenden de diensten zich tot de particulieren, (zelfs wanneer het om een privé-bedrijf als een landbouwonderneming gaat) in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd (artikel 12, 3e lid).

Aangezien de gewestelijke dienst te Hasselt na tal van klachten de taalaanhorigheid van de klager kent, acht de V.C.T. de nieuwe klacht gegrond.

Zij dringt erop aan dat maatregelen worden getroffen om dergelijke overtredingen van de taalwetten te vermijden.

(Advies 26.018 van 22 december 1994)

-
- Administratie der Directe Belastingen -
Documentatiecentrum Bedrijfsvoorheffing Denderleeuw :
Nederlandstalige brief aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in hetzelfde gebied is gevestigd, gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (artikel 34, § 1, S.W.T.).

In de taalgrensgemeenten wenden de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd (artikel 12).

Artikel 52, S.W.T. is niet van toepassing omdat het slechts betrekking heeft op de bij de wetten en reglementen voorgescreven akten en bescheiden die afkomstig zijn van de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven.

Een gepersonaliseerde mededeling die uitgaat van een openbare dienst valt volledig buiten het toepassingsveld van artikel 52, S.W.T.

Bijgevolg had de voornoemde gewestelijke dienst zich tot de Franstalige Voerenaar wiens taalaanhorigheid bekend was, in het Frans moeten richten.

(Advies 26.022 van 1 december 1994)

- Dienst Kijk- en Luistergeld:
Nederlandstalig betalingsbericht gestuurd aan Franstalige inwoners van Voeren.

De werkkring van deze dienst bestrijkt de gemeenten - met verschillende taalstelsels - van het Nederlandse taalgebied. De dienst is dus een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 34, § 1, S.W.T. Wanneer die dienst de taalaanhorigheid van de inwoners van een gemeente met een speciale taalregeling kent, gebruikt hij in zijn betrekkingen met een particulier van die gemeente, die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkene zich heeft bediend of het gebruik heeft gevraagd.

Beide onderzochte klachten zijn gegrond, voor zover de dienst op de hoogte was van het feit dat beide klagers Franstaligen waren. Hoe dan ook moet de dienst zich ertoe inspannen die taalaanhorigheid te kennen, o.m. door een fichestelsel van zijn belastingplichtigen bij te houden. Wanneer deze laatsten hun taalvoorkeur bij een eerste contact met de dienst hebben meegedeeld, moeten zij niet telkens opnieuw een aanvraag indienen om de faciliteiten te genieten die door de wet worden voorgeschreven.

(Advies 26.023 - 26.058 van 20 oktober 1994)

- Provincie Limburg:

Nederlandstalig betalingsbericht gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

De provincie Limburg is een dienst zoals bedoeld door artikel 34, § 1, S.W.T. nl. een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in hetzelfde gebied is gevestigd. Artikel 34, § 1, 4e lid, S.W.T. stelt dat de vorennoemde gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, 3e lid, S.W.T. stelt dat in de taalgrensgemeenten de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Wanneer de dienst echter de taalaanhörigheid van die particulieren niet kent, moet het vermoeden "juris tantum" worden toegepast volgens hetwelk de taal van de particulier die is van het gebied waar hij woont.

Het provinciebestuur van Limburg heeft geen enkele fout begaan aangezien het voor het eerst een betalingsbericht stuurde aan de betrokkene en dat het blijk heeft gegeven van zijn wil om de S.W.T. na te leven; het heeft de klager snel voldoening gegeven door hem een nieuwe Franstalig bericht te sturen en hem als Franstalige te registreren.
(Advies 26.113 van 20 oktober 1994)

- Dienst Kijk- en Luistergeld:

Nederlandstalig betalingsbericht gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

In de taalgrensgemeenten wenden de diensten zich tot de particulieren in het Nederlands of in het Frans naargelang van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Anderdeels geldt in die gemeenten het vermoeden "juris tantum" dat de taal van inwoner die is van het gebied waarin hij woont; dit, wanneer de dienst de taalaanhörigheid van de inwoner niet kent.

Derhalve verdient het aanbeveling dat de Franstalige inwoner zijn taalkeuze bij zijn eerste contact met de dienst uitdrukkelijk te kennen geeft.

Indien de dienst de taalaanhörigheid van een Voerenaar niet kent, dan schrijft hij hem aan in het Nederlands.

Niettemin moet de dienst zich inspannen om die taalaanhörigheid te achterhalen.

Zoals de V.C.T. heeft onderstreept in haar advies 26.023/26.058 van 20 oktober 1994, betreffende twee gelijk-

soortige klachten, zou de dienst van zijn belastingplichtigen een bestand moeten bijhouden zodat de betrokkenen, wanneer zij bij een eerste contact met de dienst hun taalvoorkeur hebben geuit, niet telkens opnieuw moeten vragen naar de faciliteiten waarin wettelijk is voorzien.

In het huidige geval is de klacht niet gegrond, voor zover de afzender de taalaanhorigheid van de klaagster niet kon kennen.

(Advies 26.119 van 27 oktober 1994)

- Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken:
vraag om advies over het taalgebruik op de identificatiekaarten voor de brigadecommissarissen.

Aangezien een brigade verscheidene landelijke politiekorpsen omvat, moet zij worden beschouwd als een gewestelijke dienst in de betekenis van artikel 32 S.W.T. De identificatiekaart vertoont verscheidene aspecten, namelijk een getuigschrift, een mededeling aan het publiek en vooral een betrekking met de particulieren.

Om te bepalen welke taal moet worden gebruikt, moet worden onderzocht welke talen de gewestelijke diensten in hun betrekkingen met de particulieren moeten gebruiken. De regels die moeten worden toegepast, hangen af van de werkring van de brigades.

(Advies 26.176 van 29 november 1994)

E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Société provinciale d'Industrialisation:
eentalig Frans bord in de industriezone van Eupen.

In haar advies 19.010 van 18 juni 1987 oordeelde de V.C.T. dat intercommunale maatschappijen, opgericht op grond van de wet van 1 maart 1922 betreffende de vereniging van gemeenten in het belang van het algemeen, openbare diensten zijn en dat zij inzake toepassing van de taalwetten onder de bepalingen vallen van artikel 1, § 1, 1°, S.W.T.; dat zulks werd onderstreept in de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 2 augustus 1963 (zie Verslag St. Remy - doc. 331 (1961-1962) nr. 27) waarin staat dat "zoals de wet van 1932, moet de nieuwe wet toepasselijk zijn op al de openbare diensten in de ruimste zin van het woord en op alle administratieve handelingen die ervan uitgaan" (p. 4), alsook: "Tot de gedecentraliseerde diensten dienen tenslotte te worden gerekend de intercommunale verenigingen die de Staat, provinciën, gemeenten en zelfs private vennootschappen - of enkel gemeenten - kunnen groeperen" (p. 6).

De zetel van de bewuste maatschappij is gevestigd te Luik en haar werkring omvat gemeenten uit het Franse taalgebied

en gemeenten uit het Duitse taalgebied en uit het Malmedy-
se. De maatschappij is derhalve een gewestelijke dienst in
de zin van artikel 36, § 1, S.W.T., die, voor zijn berich-
ten en mededelingen aan het publiek, onderworpen is aan
artikel 34, § 1, luidens hetwelk hij de berichten en mede-
delingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt, stelt
in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de
plaatselijke diensten waar zijn zetel gevestigd is.

In haar advies 1.868 van 5 oktober 1967 was de V.C.T. van
oordeel dat het voor de toepassing van artikel 34, § 1 past
regels aan te nemen die tegelijk met de letter van de wet
en de doeleinden van de wetgever rekening houden. Volgens
deze redenering moet de bedoelde maatschappij, overeenkom-
stig artikel 11, § 2, S.W.T. zijn mededelingen aan het
publiek te Eupen in het Duits en in het Frans stellen.
(Advies 25.109 van 10 maart 1994)

- Belgacom:
plaatsen van een eentalig Frans bord in de industriezone te
Eupen.

Voor zijn berichten en mededelingen aan het publiek is een
dienst in de zin van artikel 36, § 1, (waarvan de werkkring
gemeenten uit het Franse en het Duitse taalgebied omvat)
onderworpen aan artikel 34, § 1, S.W.T.
Overeenkomstig artikel 34, § 1, stelt hij de berichten en
mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt in
de taal of talen die ter zake zijn opgelegd aan de plaatse-
lijke diensten waar zijn zetel gevestigd is.

In haar advies 1.868 van 5 oktober 1967 meende de V.C.T.
dat het voor de toepassing van artikel 34, § 1, past de
regels aan te nemen die tegelijk met de letter van de wet
en met de doeleinden van de wetgever rekening houden.
Derhalve was zij van mening dat de berichten en mededelin-
gen die in de andere gemeenten van het ambtsgebied aan het
publiek worden gericht, normaliter de taalregeling dienen
te volgen die ter zake is opgelegd aan de plaatselijke
diensten van die gemeenten.
Met toepassing van die redenering moet de betrokken dienst,
overeenkomstig artikel 11, § 2, S.W.T., zijn mededelingen
aan het publiek te Eupen in het Duits en in het Frans stel-
len.
(Advies 25.111 van 10 maart 1994)

- Vlaamse Vervoermaatschappij - De Lijn:
Franstalige uitgave van "De Lijnkrant" voor Vlaams-Brabant.

Die brochure was geen tijdschrift maar een eenmalig initia-
tief naar aanleiding van de invoering van een nieuw ont-
waardingssysteem op de autobussen van "De Lijn". Ze werd
uitgegeven door de Vlaamse Vervoermaatschappij en was in
een Nederlands- en Franstalige versie enkel beschikbaar op

de autobussen (een ronddeling is niet gebeurd) van de lijnen naar Brussel-Hoofdstad en naar Wallonië zodat de reiziger de keuze had een Nederlands of Frans exemplaar te nemen.

De Vlaamse Vervoermaatschappij achtte zich in dit geval, overeenkomstig artikel 35 § 1, b en artikel 18, S.W.T. verplicht voornoemde informatie aan de reizigers zowel in het Nederlands als in het Frans mede te delen zoals reeds het geval is bij de halten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en op de lijnen die van Vlaams-Brabant naar Brussel-Hoofdstad of naar Wallonië gaan.

De V.C.T. acht de argumentatie van "De Lijn", door te verwijzen naar artikel 35 § 1, b en artikel 18, terecht.
(Advies 26.001 van 3 maart 1994)

F. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:
reclame voor een abonnement *Brussels Business Pass*.

Een vervoersabonnement moet worden beschouwd als een getuigschrift in de zin van de S.W.T.

Met toepassing van de artikelen 35, § 1, en 20, § 1, S.W.T. moet de M.I.V.B., een publiekrechtelijke gewestelijke dienst, de akten die de particulieren betreffen, alsook de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen die aan de particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of in het Frans stellen, naargelang van de wens van de belanghebbende.

De Commissie is nochtans van oordeel, in de mate dat het abonnement eentalig in het Nederlands of het Frans is gesteld, het uitzonderlijk, om commerciële redenen, toevoegen van een Engelse produktnaam, geen schending inhoudt van de S.W.T.

(Advies 26.061 van 7 juli 1994)

- Administratie directe belastingen – gewestelijke directie Ronse:
brief waarin de beslissing wordt betekend i.v.m. de nietigverklaring van een belasting; beide Nederlandstalige documenten werden gestuurd aan een Franstalige.

Een beslissing die door de gewestelijke directeur der belastingen wordt genomen i.v.m. de nietigverklaring van een belasting moet worden beschouwd als een akte betreffende een particulier. Overeenkomstig artikel 34, § 1, S.W.T., dat in casu verwijst naar artikel 13, § 1, 1e lid, moet, in het Nederlandse taalgebied, een akte betreffende een particulier in het Nederlands worden gesteld.

met taakklachten van Nederlandstalige gebruikers van het openbaar vervoer te Brussel.

Wat de omgang met het publiek betreft, is de taalwetgeving toepasselijk die geldt voor de plaatselijke diensten in Brussel-Hoofdstad (artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 verwijst naar artikel 21, § 5, S.W.T.) m.a.w. de trambestuurder van de M.I.V.B. die inlichtingen verschaft, moet tweetalig zijn.

(Advies 25.128 van 11 februari 1994)

- De Post:
voortdurende tewerkstelling van eentaligen in de kantoren van Brussel-Hoofdstad terwijl tweetaligen weinig kans maken op een statutaire werving.

De V.C.T. oordeelde dat de personeelsleden van deze kantoren, overeenkomstig artikel 21, §§ 2 en 5, S.W.T., een elementaire kennis van de tweede taal moeten bezitten. Ook het contractueel aangesteld personeel moet deze voorwaarden vervullen.

(Advies 25.142 van 31 maart 1994)

B. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN

- Ontvangkantoor der directe Belastingen Sint-Pieters-Woluwe:
Franstalig aanslagbiljet aan Nederlandstalige inwoner niet-tegenstaande Nederlandstalige aangifte.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. wordt een aanslagbiljet beschouwd als een betrekking van de overheid met een particulier (cfr. advies 11.141 van 27 maart 1980, 11.148 van 6 maart 1980, 15.105/15.300/15.306/15.307 van 29 maart 1984, 19.173 van 19 november 1987, 20.125 van 22 september 1988, 21.087 van 27 juni 1989 en 22.149 van 6 december 1990).

Overeenkomstig artikel 19, S.W.T. dienen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn in hun betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, Nederlands of Frans, te gebruiken.

(Advies 23.076 van 22 september 1994)

- Postkantoor Sint-Lambrechts-Woluwe:
Franstalig bericht gestuurd aan een Nederlandstalige.

Met toepassing van artikel 19, S.W.T. had het bewuste bericht in het Nederlands gesteld moeten zijn. Aangezien de bij het bericht horende briefkaart in het Nederlands was gesteld en de naam en het adres van de klager er in die-

De brief waarin de beslissing wordt betekend aan een Frans-talige inwoner van Ronse moet daarentegen, conform artikel 34, § 1, S.W.T., dat in casu verwijst naar artikel 12, laatste lid, uitsluitend in het Frans worden gesteld en, op grond van artikel 13, § 1, 3e lid, een Franse vertaling bevatten van de in het Nederlands gestelde beslissing.
(Advies 26.124 van 27 oktober 1994)

V. BRUSSEL-HOOFDSTAD

* GEWESTELIJKE EN NIET-GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:
diensten van Brussel-Hoofdstad zouden personen tewerkstellen die niet voldoen aan de wettelijk voorgeschreven kennis van de tweede taal.

De V.C.T. herinnert de minister eraan dat krachtens artikel 21, § 2, S.W.T. voor iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten gevestigd in Brussel-Hoofdstad, het toelatingsexamen een schriftelijk of computergestuurd gedeelte omvat over de elementaire kennis van de tweede taal.

Krachtens artikel 21, § 5, kan niemand benoemd of bevorderd worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.
(Advies 23.140 van 22 september 1994)

- De Post:
eentalig personeel in een Brussels postkantoor.

De tewerkstelling van eentalige personeelsleden in de postkantoren van Brussel-Hoofdstad is strijdig met artikel 21, §§ 2 en 5, S.W.T.
(Advies 25.081 van 10 februari 1994)

- Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer van Brussel:
Nederlandsonkundige trambestuurder.

De V.C.T. stelt vast dat niettegenstaande de inspanningen van de M.I.V.B.-directie om haar cliënteel een degelijke taalservice te bieden, zij regelmatig geconfronteerd wordt

Met toepassing van artikel 19, 1e lid, gebruiken die diensten in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De V.C.T. is van oordeel dat het plan bij voorkeur ééntalig Nederlands is en wanneer het een tweetalig plan betreft het dan ook volledig tweetalig dient opgesteld.
(Advies 26.146 van 1 december 1994)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Station Brussel-Centraal:
documenten i.v.m. de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning zijn enkel in het Nederlands gesteld.

De V.C.T. is van oordeel dat indien de bouwvergunning is onderworpen aan het openbaar onderzoek in een gemeente van Brussel-Hoofdstad, het dan de overheid die dit onderzoek organiseert, toekomt alle essentiële documenten van het dossier die onontbeerlijk zijn voor de besluitvorming, in het Nederlands en in het Frans ter beschikking van het publiek te stellen.

Dé andere documenten hoeven niet te worden vertaald, eventueel kan er een samenvatting worden gemaakt in de tweede taal.

(Advies 25.005 van 31 maart 1994)

D. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- Station Brussel-Zuid:
reserveringsbewijs voor een Franstalige particulier.

Een reserveringsbewijs voor een treinreis Brussel-Parijs dat wordt overhandigd in het station van Brussel-Zuid is een getuigschrift dat door een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad wordt uitgereikt. Conform artikel 20, § 1, S.W.T. moet het in het Nederlands of in het Frans worden gesteld, naar gelang van de wens van de particulier.

Het taalgebruik binnen de internationale dienst van de Europese spoorwegmaatschappijen is geregeld door de overeenkomst COTIF van 9 mei 1980.

In België worden de internationale spoorwegbiljetten vordrukt in de drie landstalen, met voorrang ofwel aan het Nederlands, ofwel aan het Frans volgens het gebied waarin die documenten ter beschikking van de gebruikers worden gesteld. In de tweetalige gemeenten of de gemeenten met

zelfde taal op voorkwamen, was er nopens diens taalaanhorigheid geen twijfel mogelijk.

(Advies 24.143 van 20 januari 1994)

- Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen:

gebruik van tweetalige en van eentalig Franse mededelingen op rekeninguittreksels van Nederlandstalige sociale gerechtigden die hun uitkeringen ontvangen van het uitbetalingsbureau Brussel.

De Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, die, overeenkomstig artikel 19, 1e lid van de S.W.T. in zijn betrekkingen met een particulier, de taal van de betrokkene gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

(Advies 25.011 van 22 december 1994)

- Sint-Pietersziekenhuis Brussel:

uitnodiging in het Frans.

Een op naam verstuurd uitnodiging wordt, volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T., als een betrekking met een particulier beschouwd.

De kwestieuze uitnodiging werd verstuurd door het O.C.M.W.-ziekenhuis St.-Pieter, dat een plaatselijke dienst is uit Brussel-Hoofdstad.

Volgens artikel 19, 1e lid, S.W.T. gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Aangezien de taalaanhorigheid van de betrokken geneesheer bekend was - zijn adres was namelijk in het Nederlands vermeld - diende bovengenoemd ziekenhuis een in het Nederlands gestelde uitnodiging in een enveloppe met Nederlandstalig hoofd te versturen.

(Advies 26.085 van 23 juni 1994)

- Automobielininspectie Anderlecht:

Franstalig grondplan bij Nederlandstalige uitnodiging.

In het raam van de opdracht waarmee zij door de overheid werden belast, vallen de stations voor automobielininspectie onder toepassing van artikel 1, § 1, 2e, S.W.T. (cfr. advies 3.794 van 7 februari 1974).

Het inspectiestation van Anderlecht is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en tevens een gemeente uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt (artikel 35, § 1, b) en valt bijgevolg onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

===== verenigde afdelingen
taalfaciliteiten krijgt die taal voorrang die door de klant werd gekozen.

De Franstalige particulier aan het stationsloket van Brussel-Zuid had drietalige voorgedrukte documenten moeten krijgen, waarop het Frans voorrang had. Bijkomende vermeldingen hadden eveneens in het Frans moeten worden aangebracht.

(Advies 22.139 van 27 januari 1994)

* GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN
O.C.M.W. - BRUSSELSE AGGLOMERATIE

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- Gemeente Sint-Gillis:

niet-naleving van de S.W.T. bij de benoeming van de heer G. in de graad van bureauchef van de informaticadienst en die van de heer D. in de graad van inspecteur openbare werken bij het gemeentebestuur, in zover zij niet geslaagd zouden zijn voor het vereiste taalexamen.

Uit de verstrekte inlichtingen blijkt dat beide ambtenaren bij hun toelating tot een ambt van niveau 2 geslaagd zijn voor het schriftelijk examen over de elementaire kennis van het Nederlands; met toepassing van de onderrichtingen van 19 november 1982 van de vice-gouverneur van Brabant moeten zij dat examen niet afleggen bij een bevordering in een betrekking van niveau 1. Zij hebben geen omgang met het publiek: hun activiteiten houden verband met taken die intern zijn aan het bestuur.

Uit wat voorafgaat, volgt dat beide betrokkenen de taalverplichtingen opgelegd door artikel 21, § 1 en 2, van de S.W.T., hebben nagekomen.

(Advies 25.127 van 17 februari en 23 juni 1994)

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- Gemeente Sint-Gillis:

notulen van de zitting van 21 november 1991 van het Gemeentelijk Bijzonder Overlegcomité enkel in het Frans gesteld.

Het Gemeentelijk Bijzonder Overlegcomité kan worden beschouwd als een instelling die belast is met een taak die de grenzen van het privaat bedrijf te buiten gaat en valt derhalve onder de toepassing van de S.W.T. (artikel 1, § 1, 2°).

Het Gemeentelijk Bijzonder Overlegcomité van Sint-Gillis-Brussel moet dan ook als een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad worden beschouwd.

Krachtens artikel 17, § 1, S.W.T. gebruikt iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is in zijn binnendiensten het Nederlands of het Frans zonder een beroep op vertalers te doen, met dien verstande dat de taalrol van de ambtenaar bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5e en 6e en B, 1e en 3e van genoemde bepaling.

Enerzijds zijn het documenten opgesteld door een ambtenaar van een bepaalde taalgroep en anderzijds dienen zij als werkinstrument voor de leden van beide taalgroepen van het Bijzonder Overlegcomité.

Derhalve moesten zij, in casu, zowel in het Nederlands als het Frans beschikbaar zijn.
(Advies 23.272 van 16 juni 1994)

C. BETREKKINGEN MET EEN PRIVAAT BEDRIJF

- Gemeente Sint-Joost-ten-Node:
Franstalig aanslagbiljet aan de pvba MOVEL.

Een aanslagbiljet voor een belasting wordt, volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T., als een betrekking met een particulier beschouwd.

Aangezien de taal van het bedrijf bekend was, diende het gemeentebestuur van Sint-Joost-ten-Node, overeenkomstig artikel 19, S.W.T., het aanslagbiljet in het Nederlands op te sturen.

(Advies 25.133B van 27 januari 1994)

- Gemeente Sint-Joost-ten-Node:
tweetalig document aan bedrijf in Antwerpen.

Het kwestieuze aanslagbiljet werd verstuurd door het gemeentebestuur van Sint-Joost-ten-Node dat een plaatselijke dienst is uit Brussel-Hoofdstad. Volgens artikel 19, 2e lid, S.W.T., dient elke plaatselijke dienst uit Brussel-Hoofdstad aan een privaat bedrijf, dat in een gemeente zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied gevestigd is, in de taal van die gemeente te antwoorden (advies 11.073 van 20 september 1973).

De V.C.T. verzoekt de gemeente, verwijzend naar artikel 61, § 4, 3e lid, S.W.T., de nietigheid vast te stellen van het aanslagbiljet en het te vervangen door een bescheid dat naar de vorm regelmatig is (artikel 58).
(Advies 26.090 van 7 juli 1994)

D. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN

- Sint-Pietersziekenhuis - Brussel-Stad:
slechte ontvangst van een Nederlandstalige.

De klager heeft regelmatig contact met de dienst infectieziekten en CETIM, een private medewerker van het bovenvermeld ziekenhuis dat een plaatselijke dienst is.

Krachtens artikel 19, § 1, S.W.T. gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van de S.W.T.

(Advies 21.183 van 18 november 1994)

- Brusselse agglomeratie:
tweetalige berichten en aanslagbiljetten i.v.m. de belasting op de stadsreiniging en veiligheid aan een Nederlandstalige particulier uit Ganshoren.

Artikel 32 van de gewone wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen die sinds 17 juni 1989 van kracht is, laat de diensten van de Brusselse agglomeratie onder toepassing vallen van hoofdstuk V, afdeling 1, van de S.W.T., de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd.

In haar betrekkingen met de particulieren gebruikt de Brusselse agglomeratie het Frans of het Nederlands naargelang van de taal waarvan de betrokkenen gebruik hebben gemaakt (artikel 41, § 1, S.W.T.).

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. worden aanslagbiljetten beschouwd als betrekkingen met particulieren.
(Advies 22.285 van 29 september 1994)

- Brusselse agglomeratie:
tweetalig aanslagbiljet aan een Nederlandstalige.

Artikel 32 van de gewone wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen die sinds 17 juni 1989 van kracht is, laat de diensten van de Brusselse agglomeratie onder toepassing vallen van hoofdstuk V, afdeling 1, van de S.W.T., de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd.

In haar betrekkingen met de particulieren gebruikt de Brusselse agglomeratie het Frans of het Nederlands naargelang van de taal waarvan de betrokkenen gebruik hebben gemaakt (artikel 41, § 1, S.W.T.).

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. worden aanslagbiljetten beschouwd als betrekkingen met particulieren.
(Advies 23.254 van 15 september 1994)

- Gemeente Schaarbeek:

Nederlandstalige uitnodigingen verstuurd door een schepen.

De V.C.T. stelt vast dat de vernissage van bedoelde tentoonstelling, voortgaande op de tekst van de uitnodiging, door een schepen werd georganiseerd in samenwerking met het College van Burgemeester en Schepenen. Zodoende dient zij als een organisatie van het College en bijgevolg als een organisatie van de gemeentelijke overheid beschouwd te worden. De V.C.T. stelt ook vast dat de uitnodiging niet uitsluitend aan Nederlandstalige inwoners van de gemeente werd verstuurd maar ook aan Franstalige gemeenteraadsleden. Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. zijn uitnodigingen een betrekking met een particulier. Gezien het feit dat het gemeentebestuur van Schaarbeek een plaatselijke dienst is van Brussel-Hoofdstad, gebruikt hij, volgens artikel 19, 1e lid, S.W.T. in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De V.C.T. oordeelt bijgevolg dat de uitnodigingen zowel in het Nederlands als in het Frans dienden gesteld te zijn.
(Advies 26.078 van 22 september 1994)

- Stad Brussel:

tweetalige informatieve brief wordt gevoegd bij de oproepingsbrief voor de Europese verkiezingen.

De V.C.T. stelt vast dat de bijgevoegde brief eveneens als een betrekking met de particulier moet worden beschouwd. Hij dient derhalve uitsluitend in de taal van de particulier te zijn gesteld.

(Advies 26.089 van 7 juli 1994)

E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Gemeente Schaarbeek:

versturing van een eentalig Franse mededeling door de schepen van Financiën.

De uitnodiging mag dan al een persoonlijk initiatief van de schepen zijn (die overigens alle inwoners, zowel Franstalige als Nederlandstalige, kan interesseren), haar briefhoofd maakt dat ze eruit ziet als een officiële mededeling van de gemeente Schaarbeek.

Met toepassing van artikel 18, S.W.T. moeten, in de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, de mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

(Advies 26.002 van 1 december 1994)

- Gemeente Ukkel:
verkeerde vertaling van straatnamen.

Overeenkomstig artikel 18, S.W.T. worden de berichten en mededelingen aan het publiek door de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, in het Nederlands en in het Frans gesteld.

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" betekenen dat alle teksten tegelijkertijd integraal en op voet van strikte gelijkheid in de twee talen worden weergegeven, wat eenzelfde lettertype en eenzelfde voorstelling impliceert (cfr. adviezen 15.101 en 24.166).

De V.C.T. heeft tot taak te waken over de toepassing van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken.

Deze opdracht behelst niet het taalgebruik als een cultuurmiddel, in de zin van artikel 127, § 1, 1e, van de Grondwet, zoals nader uitgewerkt in artikel 4, 1e, van de bijzondere wet van 8.8.1980, waarvoor de Gemeenschappen bevoegd zijn en desgevallend geëigende adviesorganen hebben opgericht.

De V.C.T. acht zich derhalve onbevoegd om klachten i.v.m. de luister van de taal, i.c. de schrijfwijze van eigennamen, te behandelen.

(Advies 26.008 van 17 maart 1994)

- Gemeente Sint-Agatha-Berchem:
discriminatoire straatnaamborden.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. zijn straatnaamborden berichten en mededelingen aan het publiek. Volgens artikel 18, § 1, S.W.T. stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd, die in het Nederlands en in het Frans.

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" betekenen dat alle teksten tegelijkertijd integraal en op voet van strikte gelijkheid in de twee talen worden weergegeven, wat eenzelfde lettertype en eenzelfde voorstelling impliceert (cfr. o.m. adviezen 15.101 en 24.166).

Uit de bij de klacht gevoegde foto's blijkt dat in elk geval de straatnamen in twee landstalen (Nederlands en Frans) werden aangebracht en dat er op de strikte gelijkheid in de twee talen geen inbreuk werd gepleegd aangezien hetzelfde lettertype en dezelfde voorstelling werden gebruikt.

(Advies 26.070 van 23 juni 1994)

VI. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE TAALREGELING

A. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- Gemeente Wezenbeek-Oppem:
vraag om advies van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden nopens de wijze waarop een in Brussel-Hoofdstad gevestigd privaat bedrijf een bouwaanvraag moet indienen bij het gemeentebestuur van een randgemeente en in welke taal het dossier daar moet worden behandeld.

De V.C.T. oordeelde, in een algemeen advies, dat private bedrijven hun bouwaanvragen als volgt moeten indienen :

1. Met toepassing van artikel 52, S.W.T.:
 - in het Nederlands of in het Frans, naar keuze, door bedrijven waarvan de exploitatiezetel gevestigd is in Brussel-Hoofdstad;
 - in het Frans, wanneer het bedrijf zijn exploitatiezetel heeft in het Franse taalgebied of in een taalgrensgemeente van het Franse taalgebied;
 - in het Duits, indien de exploitatiezetel van het bedrijf gevestigd is in het Duitse taalgebied;
 - in het Nederlands, als het bedrijf zijn exploitatiezetel heeft in een randgemeente;
 - in het Nederlands, indien de exploitatiezetel gevestigd is in een taalgrensgemeente van het Nederlandse taalgebied.
2. Met toepassing van artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 op het taalgebruik in het bedrijfsleven en in de arbeidsverhoudingen:
 - in het Nederlands, wanneer de exploitatiezetel van het bedrijf gevestigd is in het homogene Nederlandse taalgebied.

De behandeling van het dossier is een binnendienstangelegenheid en de taal is dan ook deze van het gebied van de betrokken gemeente.

(Advies 25.094 van 31 maart 1994)

B. BETREKKINGEN MET PRIVATE BEDRIJVEN

- Gemeente Wezenbeek-Oppem:
vraag om advies van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden nopens de wijze waarop een in Brussel-Hoofdstad gevestigd privaat bedrijf een bouwaanvraag moet indienen bij het gemeentebestuur van een randgemeente en in welke taal het dossier daar moet worden behandeld.

De V.C.T. oordeelde, in een algemeen advies, dat private bedrijven hun bouwaanvragen als volgt moeten indienen :

1. Met toepassing van artikel 52, S.W.T.:
 - in het Nederlands of in het Frans, naar keuze, door bedrijven waarvan de exploitatiezetel gevestigd is in Brussel-Hoofdstad;
 - in het Frans, wanneer het bedrijf zijn exploitatiezetel heeft in het Franse taalgebied of in een taalgrensgemeente van het Franse taalgebied;
 - in het Duits, indien de exploitatiezetel van het bedrijf gevestigd is in het Duitse taalgebied;
 - in het Nederlands, als het bedrijf zijn exploitatiezetel heeft in een randgemeente;
 - in het Nederlands, indien de exploitatiezetel gevestigd is in een taalgrensgemeente van het Nederlandse taalgebied.

2. Met toepassing van artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 op het taalgebruik in het bedrijfsleven en in de arbeidsverhoudingen:
 - in het Nederlands, wanneer de exploitatiezetel van het bedrijf gevestigd is in het homogene Nederlandse taalgebied.

De behandeling van het dossier is een binnendienstangelegenheid en de taal is dan ook deze van het gebied van de betrokken gemeente.

(Advies 25.094 van 31 maart 1994)

C. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN

- Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding - regio Halle-Vilvoorde:
organisatie van info-sessies.

De V.D.A.B. in Vilvoorde kan met zijn huidig dienstenpakket weinig doen voor de Franstalige werkzoekenden, de Franstaligen met kennis van het Nederlands uitgezonderd.

Om deze reden werd door de leidende ambtenaren van de vier instellingen die zich met de arbeidsbemiddeling, beroepsopleiding en werkloosheid bezig houden (de R.V.A., de Franstalige FOREM, de Brusselse B.G.D.A en de V.D.A.B.) een project voorgesteld waarbij de V.D.A.B. in samenspraak met ambtenaren van de FOREM en B.G.D.A. infosessies organiseert voor deze Franstalige werkzoekenden.

De gecoördineerde wet van 13 maart 1991 betreffende de afschaffing of de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten (B.S. van 19 april 1991) stelt in zijn artikel 14 hetgeen volgt:

"§ 1. Binnen de in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalde perken, wordt de uitvoering van de taken die door

artikel 7, § 1, b en c, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, werden toegewezen aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitstalige Gemeenschap, ieder wat haar betreft.

§ 2. Binnen de in § 1 bepaalde perken regelt de Koning bij in ministerraad overlegde besluiten en na advies van de betrokken Gemeenschapsexecutieven, de overdracht van de rechten, de verplichtingen en de goederen van voornoemde Rijksdienst aan de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitstalige Gemeenschap, ieder wat haar betreft."

De V.D.A.B., een instelling ontstaan uit de voornoemde afschaffingen en herstructureringen, is een dienst in de zin van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. De V.D.A.B. van de regio Halle-Vilvoorde is exclusief bevoegd voor de werkzoekenden uit de randgemeenten, de taalgrensgemeente Bever en de gemeenten gelegen in het Nederlandse taalgebied van de regio Halle-Vilvoorde. De V.D.A.B. van de regio Halle-Vilvoorde moet ervoor zorgen dat infosessies voor Franstaligen uit de randgemeenten en Bever zodanig worden georganiseerd dat voldaan wordt aan artikel 25, S.W.T. dat stelt dat in hun betrekkingen met een particulier dezelfde diensten de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De andere Franstaligen die wonen in eentalige gemeenten van het Nederlandse taalgebied die zijn gelegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde kunnen evenwel van bovenvermelde V.D.A.B. het gebruik van het Frans niet vorderen.
(Advies 23.158 van 20 januari 1994)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Voeren (Moelingen) – Ontvangkantoor directe belastingen:
aanwezigheid van eentalig Nederlandse toeristische folders.

De V.C.T. kan zich niet uitspreken over de gegrondheid van de klacht aangezien de aangeklaagde feiten niet bewezen zijn.
(Advies 23.073 van 13 oktober 1994)

- Brochure "Ronse uw Stad" edities 1992 en 1993:
eentalig Nederlandse mededelingen.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. zijn inlichtingen betreffende de gemeentelijke diensten die door het gemeentebestuur worden verstrekt aan de uitgever van een brochure die van deur tot deur aan alle inwoners van de gemeente wordt bezorgd, mededelingen aan het publiek.

Conform artikel 11, § 2, 2e lid, S.W.T. moeten die mededelingen in de taalgrensgemeenten in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.
(Advies 25.117 van 2 mei 1994)

- Gemeente Sint-Genesius-Rode:
straatnaamborden met Franstalige reclame.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. zijn straatnamen, wanneer ze voorkomen op borden die zichtbaar zijn voor het publiek, berichten en mededelingen aan het publiek in de betekenis van de S.W.T. (adviezen 3.995 van 14 oktober 1976 en 4899 van 20 maart 1980).

Conform artikel 24, S.W.T. stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans. De gemeenteraad van de randgemeente Sint-Genesius-Rode is derhalve verplicht de alle straatnaamborden te stellen in het Nederlands en in het Frans, met voorrang aan het Nederlands.

De V.C.T. is van oordeel dat teksten die op de straatnaamborden voorkomen, integrerend deel uitmaken van die laatste en als een onderdeel van de mededeling van de plaatselijke overheid aan het publiek moeten worden beschouwd, ook wanneer de kostprijs van die borden ten laste valt van een privé-bedrijf.
(Advies 26.027 van 10 maart 1994)

E. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- Gemeente Voeren:
weigering om aan haar huurder - een Franstalige politieke vluchteling - een Franstalig exemplaar te bezorgen van een huurovereenkomst die in het Nederlands werd gesloten.

Artikel 13, § 1, 1e lid, S.W.T. bepaalt dat iedere plaatselijke dienst, die in het Nederlandse of in het Franse taalgebied gevestigd is, de akten, die particulieren betreffen, in de taal van zijn gebied stelt.

De bedoelde akten betreffen in de ruimste zin van het woord handelingen die i.v.m. particulieren worden gesteld door de diensten en akten die tussen diensten en particulieren worden afgesloten (cfr. advies V.C.T. 3.974 van 15 januari 1976 en advies van 7 februari 1962 van de Raad van State over het ontwerp van de wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken).

De gemeente Voeren heeft terecht het huurcontract opgesteld in de taal van het gebied, i.c. het Nederlands. Nochtans kan, in de taalgrensgemeente Voeren, de belanghebbende, op

grond van artikel 13, 3e lid, S.W.T., bij de dienst die de akte heeft opgesteld, een gewaarmerkte Franse vertaling met waarde van uitgifte of eensluitend afschrift verkrijgen.
(Advies 26.116 van 22 december 1994)

VII. PLAATSELIJKE EENTALIGE DIENSTEN

A. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:
centrale werkplaats Mechelen

Deze centrale werkplaatsen van de dienst Materieel (Salzines, Cuemes, Gentbrugge, Leuven, Luttre) worden beschouwd als plaatselijke diensten in de zin van artikel 9, S.W.T.

Een dergelijke dienst gebruikt enkel het Nederlands in zijn binnendienst, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied en uit Brussel-Hoofdstad (artikel 10, § 1, S.W.T.).

Aangezien de N.M.B.S. haar centrale werkplaats te Mechelen beschouwt als een plaatselijke dienst, acht de V.C.T. de klacht ontvankelijk maar niet gegrond.
(Advies 23.260 van 1 december 1994)

B. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN

- Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding
- regio Halle-Vilvoorde:
organisatie van info-sessies.

De V.D.A.B. in Vilvoorde kan met zijn huidig dienstenpakket weinig doen voor de Franstalige werkzoekenden, de Franstaligen met kennis van het Nederlands uitgezonderd.

Om deze reden werd door de leidende ambtenaren van de vier instellingen die zich met de arbeidsbemiddeling, beroepsopleiding en werkloosheid bezig houden (de R.V.A., de Franstalige FOREM, de Brusselse B.G.D.A en de V.D.A.B.) een project voorgesteld waarbij de V.D.A.B. in samenspraak met ambtenaren van de FOREM en B.G.D.A. infosessies organiseert voor deze Franstalige werkzoekenden.

De gecoördineerde wet van 13 maart 1991 betreffende de afschaffing of de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten (B.S. van 19 april 1991) stelt in zijn artikel 14 hetgeen volgt:

"§ 1. Binnen de in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalde perken, wordt de uitvoering van de taken die door artikel 7, § 1, b en c, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, werden toegewezen aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitstalige Gemeenschap, ieder wat haar betreft.

§ 2. Binnen de in § 1 bepaalde perken regelt de Koning bij in ministerraad overlegde besluiten en na advies van de betrokken Gemeenschapsexecutieven, de overdracht van de rechten, de verplichtingen en de goederen van voornoemde Rijksdienst aan de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitstalige Gemeenschap, ieder wat haar betreft."

De V.D.A.B., een instelling ontstaan uit de voornoemde afschaffingen en herstructureringen, is een dienst in de zin van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De V.D.A.B. van de regio Halle-Vilvoorde is exclusief bevoegd voor de werkzoekenden uit de randgemeenten, de taalgrensgemeente Bever en de gemeenten gelegen in het Nederlandse taalgebied van de regio Halle-Vilvoorde.

De V.D.A.B. van de regio Halle-Vilvoorde moet ervoor zorgen dat infosessies voor Franstaligen uit de randgemeenten en Bever zodanig worden georganiseerd dat voldaan wordt aan artikel 25, S.W.T. dat stelt dat in hun betrekkingen met een particulier dezelfde diensten de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De andere Franstaligen die wonen in eentalige gemeenten van het Nederlandse taalgebied die zijn gelegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde kunnen evenwel van bovenvermelde V.D.A.B. het gebruik van het Frans niet vorderen.
(Advies 23.158 van 20 januari 1994)

C. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:
talen op een Rail Europ S kaart die in het station van Nijvel werd uitgereikt.

De bedoelde kaart, die voor de internationale dienst wordt gebruikt, is een getuigschrift dat werd uitgereikt door een plaatselijke dienst - het station van Nijvel - die gevestigd is in het eentalig Franse taalgebied.

Bij samenlezing van artikel 14, § 1, S.W.T. en de internationale overeenkomst COTIF van 9 mei 1980 die het taal-

gebruik regelt voor de internationale dienst van de Europese spoorwegnetten, moet het document in de drie landstalen worden gesteld, met voorrang voor het Frans, de taal van het gebied waar het werd uitgereikt.

Het document dat de klager had gekregen, beantwoordde aan die criteria, behalve dat de N.M.B.S. niet in het Frans was vermeld in de rubriek "Deelnemende netten".
(Advies 25.083 van 17 februari 1994)

VIII. DUITSE TAALGEBIED EN GEMEENTEN UIT HET MALMEDYSE

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- Belgacom:

weigert de heer H. definitief te benoemen als techniciën te Sankt Vith zolang hij niet slaagt voor een aanwervings-examen in het Duits.

De tewerkstelling van een personeelslid van de Franse taalgroep in een plaatselijke of gewestelijke dienst van het Duitse taalgebied, strookt met de S.W.T. wanneer het bewuste personeelslid het bewijs heeft geleverd van zijn grondige kennis van het Duits.

Dit betekent geenszins dat hij moet verzocht worden nog eens een wervingsexamen in het Duits af te leggen.

De V.C.T. is derhalve van oordeel dat Belgacom, wanneer zij de benoeming van de heer H. laat hangen van een nieuw vergelijkend examen dat van dezelfde aard en hetzelfde niveau is als dat waarvoor hij in het Frans is geslaagd, de betrokkene discrimineert t.a.v. zijn collega's van de Franse taalgroep (cfr. advies 19.039 van 4 februari 1988 m.b.t. de tewerkstelling van de heer D. in de telecommunicatiedienst van de R.T.T. te Eupen).

(Advies 26.044 van 28 april 1994)

B. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

- Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken:

taalgebruik door de Luikse provinciale overheid wanneer een particulier uit het Duitse taalgebied zich tot de diensten van de provincie richt in het Frans.

- le vraag: in welke taal moet het antwoord aan de betrokkene worden gesteld, ondertekend en meegedeeld ?

Antwoord: de Luikse provinciale overheid moet in het Frans antwoorden aan een particulier uit het Duitse taalgebied

die zich in het Frans tot haar heeft gericht; artikel 12, 2e lid, S.W.T. bepaalt immers dat er "steeds wordt geantwoord in de taal, die door de particulier wordt gebruikt, wanneer deze zich wendt in het Frans of in het Duits tot een dienst die gevestigd is in een gemeente uit het Malmedyse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied".

- 2e vraag: ingeval er in de loop van het onderzoek van het ingediende verzoek inlichtingen en adviezen moeten worden gevraagd aan de plaatselijke of gewestelijke diensten (in de betekenis van de wet van 1966) die in het Duitse taalgebied gevestigd zijn, in welke taal moeten deze dan worden gesteld en ondertekend?

Antwoord: iedere gewestelijke dienst in de betekenis van artikel 36, § 1, S.W.T. gebruikt in zijn betrekkingen met de plaatselijke diensten van zijn ambtsgebied de taal van het gebied waarin de zetel van de plaatselijke dienst gevestigd is; de Luikse provinciale overheid moet alle vragen om inlichtingen of adviezen die zij tot een plaatselijke of een gewestelijke dienst van het Duitse taalgebied richt, derhalve in het Duits stellen.

- 3e vraag: ingeval die inlichtingen en adviezen ter kennis moeten worden gebracht van de voornoemde particulier en gelet op het feit dat zij in het Duits gesteld zijn, hoe moeten ze dan aan de verzoeker worden meegedeeld : in de originele (Duitse) versie of als (Franse) vertaling ?

Antwoord: in de mate dat die inlichtingen en adviezen ter kennis worden gebracht van de particulier als een schriftelijke of mondelinge mededeling die de vorm aanneemt van een "betrekking met een particulier" in de betekenis van de S.W.T., zijn zij onderworpen aan de bepalingen van artikel 12, 2e lid, waarvan sprake hierboven. Derhalve moeten zij aan een Franstalige particulier uit het Duitse taalgebied in het Frans worden meegedeeld.

4e vraag: ingeval het ingediend verzoek aanleiding geeft tot het nemen van een beslissing van de provinciale overheid (gouverneur of Bestendige Deputatie) - (bv. : beroep, bouwvergunning, verlening of weigering van een exploitatievergunning, van een wapendrachtvergunning,...) - in welke taal moet de beslissing van de betrokken overheid dan worden gesteld, ondertekend en, achteraf, betekend aan de betrokkene?

Antwoord: in de mate dat het verzoek uitloopt op een beslissing die de vorm krijgt van een administratieve handeling in de zin van de S.W.T., moet zij conform artikel 36, § 1, dat op het stuk van de handelingen verwijst naar artikel 34, § 1, S.W.T., worden gesteld en ondertekend in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokkene moeten gebruiken.

In casu is dit het Duits.

(Advies 26.034 van 28 april 1994)

C. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN

- Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken:
taalgebruik door de Luikse provinciale overheid wanneer een particulier uit het Duitse taalgebied zich tot de diensten van de provincie richt in het Frans.

- 1e vraag: in welke taal moet het antwoord aan de betrokkene worden gesteld, ondertekend en meegedeeld ?

Antwoord: de Luikse provinciale overheid moet in het Frans antwoorden aan een particulier uit het Duitse taalgebied die zich in het Frans tot haar heeft gericht; artikel 12, 2e lid, S.W.T. bepaalt immers dat er "steeds wordt geantwoord in de taal, die door de particulier wordt gebruikt, wanneer deze zich wendt in het Frans of in het Duits tot een dienst die gevestigd is in een gemeente uit het Malmeyse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied".

- 2e vraag: ingeval er in de loop van het onderzoek van het ingediende verzoek inlichtingen en adviezen moeten worden gevraagd aan de plaatselijke of gewestelijke diensten (in de betekenis van de wet van 1966) die in het Duitse taalgebied gevestigd zijn, in welke taal moeten die dan worden gesteld en ondertekend?

Antwoord: iedere gewestelijke dienst in de betekenis van artikel 36, § 1, S.W.T. gebruikt in zijn betrekkingen met de plaatselijke diensten van zijn ambtsgebied de taal van het gebied waarin de zetel van de plaatselijke dienst gevestigd is; de Luikse provinciale overheid moet alle vragen om inlichtingen of adviezen die zij tot een plaatselijke of een gewestelijke dienst van het Duitse taalgebied richt, derhalve in het Duits stellen.

- 3e vraag: ingeval die inlichtingen en adviezen ter kennis moeten worden gebracht van de voornoemde particulier en gelet op het feit dat zij in het Duits gesteld zijn, hoe moeten ze dan aan de verzoeker worden meegedeeld : in de originele (Duitse) versie of als (Franse) vertaling ?

Antwoord: in de mate dat die inlichtingen en adviezen ter kennis worden gebracht van de particulier als een schriftelijke of mondelinge mededeling die de vorm aanneemt van een "betrekking met een particulier" in de betekenis van de S.W.T., zijn zij onderworpen aan de bepalingen van artikel 12, 2e lid, waarvan sprake hierboven. Derhalve moeten zij aan een Franstalige particulier uit het Duitse taalgebied in het Frans worden meegedeeld.

4e vraag: ingeval het ingediend verzoek aanleiding geeft tot het nemen van een beslissing van de provinciale overheid (gouverneur of Bestendige Deputatie) - (bv. : beroep, bouwvergunning, verlening of weigering van een exploitatievergunning, van een wapendrachtvergunning,...) - in welke

taal moet de beslissing van de betrokken overheid dan worden gesteld, ondertekend en, achteraf, betekend aan de betrokkene ?

Antwoord: in de mate dat het verzoek uitloopt op een beslissing die de vorm krijgt van een administratieve handeling in de zin van de S.W.T., moet zij conform artikel 36, § 1, dat op het stuk van de handelingen verwijst naar artikel 34, § 1, S.W.T., worden gesteld en ondertekend in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokkene moeten gebruiken.

In casu is dit het Duits.

(Advies 26.034 van 28 april 1994)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- Minister van Europese Zaken:

publikatie in de *Grenz-Echo* van 1 en 2 december 1993 van twee Franstalige berichten m.b.t. het Belgische Voorzitterschap van de Europese Gemeenschap.

Het gebruik van de talen in het Duitse taalgebied wordt geregeld door de S.W.T..

Administratieve handelingen zijn "alle handelingen van openbare diensten" in de zin van artikel 1, S.W.T., ongeacht of zij uit zichzelf rechtsgevolgen hebben (zie Algemene praktische rechtsverzameling "Talen in bestuurszaken, in de bedrijven en in de sociale betrekkingen" van R. Renard, nr. 322, p. 174).

Met berichten en mededelingen heeft de wetgever alle middelen bedoeld die voor de verspreiding van de publikaties van de overheidsdiensten worden gebruikt : ook aanplakbiljetten in administratieve gebouwen en langs de openbare weg, in treinen, huis-aan-huis-bestelling door de posterijen of via andere verspreidingsmiddelen, publikaties in de dagelijkse of periodieke pers, aankondigingen via radio of televisie en in de schouwburgzalen en bioscopen enz. (nr. 98, p. 71).

De V.C.T. bevestigt haar advies 23.002-23.003 van 28 maart 1991: het feit dat de berichten niet in het Duits in de *Grenz-Echo* werden gepubliceerd, strookt niet met de geest van de taalwetten.

(Advies 25.143 van 31 maart 1994)

- Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:

het station te Eupen kan geen Duitstalige vervoerbewijzen uitreiken.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. zijn vervoerbewijzen getuigschriften in de zin van de S.W.T. (cfr. advies

3.943 van 13 februari 1975; 17.167 van 31 oktober 1985; 23.265B van 9 december 1992; 24.088 van 20 januari 1993). In dit geval worden de vervoerbewijzen uitgereikt door een plaatselijke dienst die in het Duitse taalgebied gevestigd is. Overeenkomstig artikel 14, § 3, S.W.T. stelt iedere plaatselijke dienst, die in het Duits taalgebied gevestigd is, de aan de particulieren uit te reiken getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in het Duitse of in het Frans naar gelang van de wens van de belanghebbende. (Advies 26.048 van 30 juni 1994)

HOOFDSTUK DRIE
BIJZONDERE RUBRIEKEN

I. VERKIEZINGEN

- Automatisch stemmen:
verschijnen van een tweetalige tekst met voorrang aan het Frans.

Het in Brussel-Hoofdstad gestelde tweetalige bericht moet "in het Nederlands en in het Frans" worden gesteld. Deze woorden worden zo geïnterpreteerd dat alle teksten integraal en op voet van strikte gelijkheid dienen te staan. De wet bepaalt evenwel geen voorrang bepaald voor de ene of de andere taal.

(Advies 26.089C van 7 juli 1994)

II. TAALEXAMENS

- Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken:
ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit nr. IX van 30 november 1966 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53, 1e lid, S.W.T.

De V.C.T. heeft geen bezwaren tegen de wijzigingen door het ontwerp van koninklijk besluit aangebracht in de artikelen 4, 7, 8, 9 en 14 van het koninklijk besluit van 30 november 1966, bovenvermeld, noch tegen de invoering van een artikel 14ter in dit besluit, dat betrekking heeft op alle door de gecoördineerde taalwetten opgelegde taalexamens.

Het is wenselijk in de aanhef van het ontwerp van het voorliggend koninklijk besluit te verwijzen naar de wet van 22 juli 1993 houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken, inzonderheid artikel 19, daar dit de wettelijke basis is van de invoering van computergestuurde examens.

(Advies 26.093 van 7 juli 1994)

- Vast Wervingssecretariaat:
weigering om een Nederlandstalige kandidate die een brevet bezit van de kennis van de tweede taal (artikel 7, koninklijk besluit nr. IX van 30 november 1966) toe te laten tot het examen voor Franssprekende tweetalige opstellers.

De deelname aan een toelatingsexamen in een andere taal dan die van de taalrol, is enkel mogelijk wanneer de wet erin voorziet.

Voor het personeel van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad of van de gewestelijke diensten die aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad onderworpen zijn, bestaat die mogelijkheid slechts voor kandidaten die, in het buitenland of in het Duitse taalgebied, hebben gestudeerd in een andere taal dan het Nederlands of het Frans (artikel 21, § 1, 3e lid, S.W.T.)

(Advies 26.107 van 27 oktober 1994)

- Vast Wervingssecretariaat:
organisatie van een taalexamen.

De V.C.T. heeft kennis genomen van de inlichtingen die de klager haar heeft verschaft en heeft geconstateerd dat hij geen concreet bewijs heeft geleverd van het feit dat de wetgeving ter zake zou zijn overtreden.

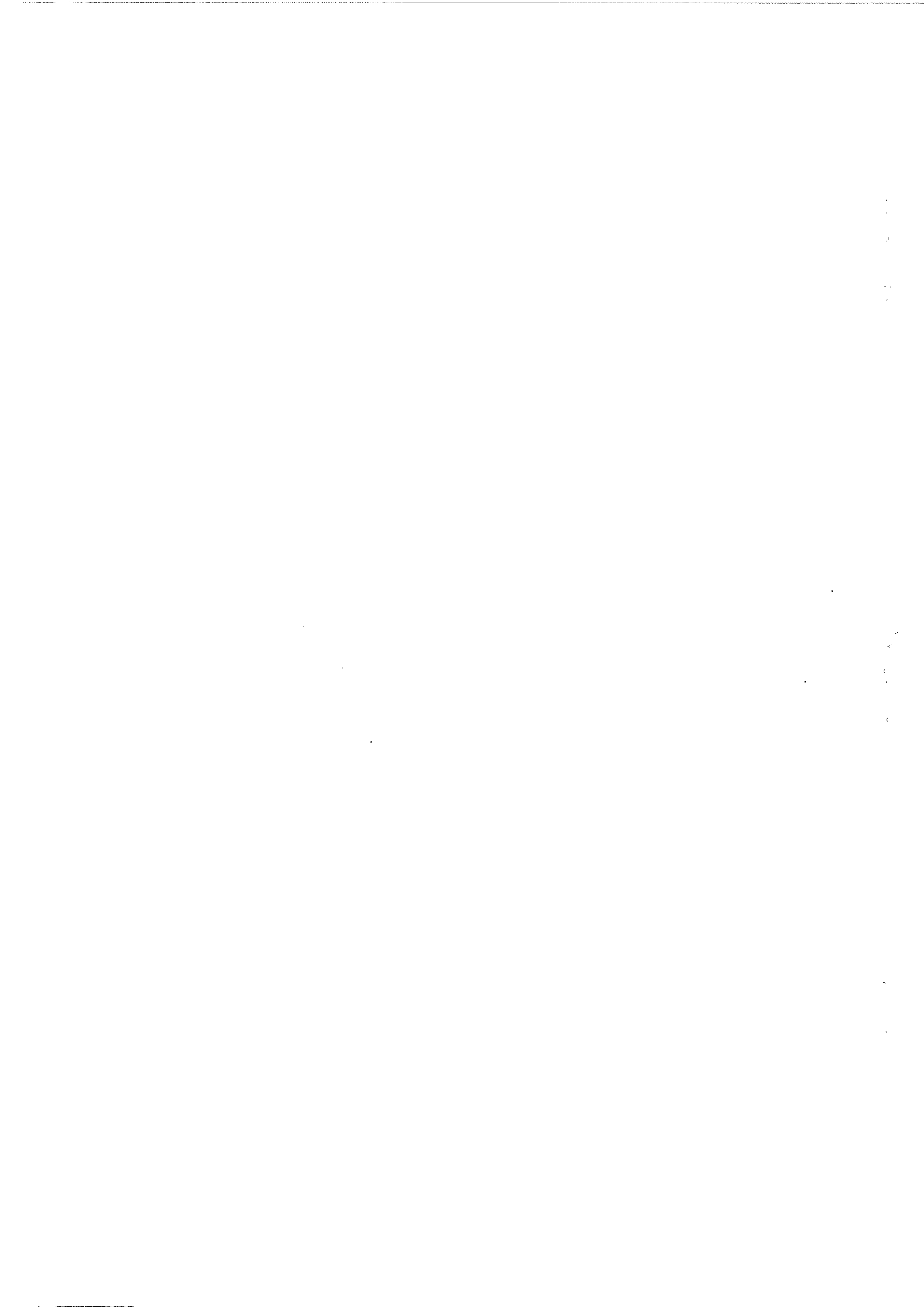
De V.C.T. onderstreept dat zij niet bevoegd is om zich uit te spreken over de beoordeling van de kandidaten door de examencommissie. Tegelijk is zij van oordeel dat de organisatie van die examens niet strijdig is met de S.W.T.

(Advies 26.111 van 15 september 1994)

- Taalgrensgemeenten:
afvaardiging van een waarnemer van de V.C.T. bij alle taalexamens die door de gemeenten of de ondergeschikte besturen worden georganiseerd - toepassing artikel 61, § 4, S.W.T.

Het gaat om de volgende taalexamens en verslagen.

<u>Examen georganiseerd te:</u>	<u>Verslag:</u>
Edingen (OCMW), 20 april 1994	26.099
Moeskroen (gemeente), 18 mei 1994	26.101
Ronse (gemeente), 25 mei 1994	26.100
Ronse (gemeente), 28 mei 1994	26.102
Edingen (OCMW), 22 juni 1994	26.103
Ronse (gemeente), 3 augustus 1994	26.104
Edingen (gemeente), 17 augustus 1994	26.123
Edingen (OCMW), 21 september 1994	26.141
Moeskroen (gemeente), 12 oktober 1994	26.131
Ronse (OCMW), 28 september 1994	26.132
Edingen (OCMW), 26 oktober 1994	26.133
Ronse (gemeente), 26 oktober 1994	26.139
Ronse (OCMW), 16 november 1994	26.156

DEEL TWEE
BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

De Nederlandse afdeling (N.A.) van de V.C.T. is, overeenkomstig artikel 61, § 5, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, bevoegd omtrent de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van de Vlaamse Raad die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Nederlandse taalgebied.

De N.A. hield in 1994 zeven zittingen en bracht eenentwintig adviezen uit: tien daarvan hadden betrekking op de toepassing van het Vlaamse decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, de overige betroffen de toepassing van de S.W.T. Een overzicht van de adviezen volgt in hoofdstuk twee.

Ook heeft de N.A. tijdens haar zittingen een aantal dossiers voorbereid die door de vergadering van de verenigde afdelingen werden behandeld.

Bijzondere aandacht werd ook besteed het decreet van de Vlaamse Raad van 5 mei 1994 houdende regeling van het taalgebruik bij de verkiezingen. In dat verband werd een administratief onderzoek verricht in een kantonhoofdbureau van Vlaams-Brabant.

Het decreet van 19 juli 1973, bovenvermeld, werd gewijzigd door het decreet van 1 juni 1994. Hierdoor valt de "precontractuele fase" onder het begrip "sociale betrekkingen" zoals die gedefinieerd zijn in het decreet van 19 juli 1973 op het taalgebruik in het bedrijfsleven en in de arbeidsverhoudingen. De N.A. beantwoordde in dat verband een vraag om advies van de Minister-president van de Vlaamse regering.

Ten slotte werd, met toepassing van artikel 5 van het bovenvermelde taaldecreet van 19 juli 1973, door tien bedrijven een aanvraag om vertaling van berichten, mededelingen, akten, getuigschriften en formulieren bestemd voor hun personeel, betekend aan de N.A. van de V.C.T.

KLACHTEN WAAROVER DE N.A. ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN
WEGENS ONBEVOEGDHEID

GECOORDINEERDE WETTEN NIET VAN TOEPASSING

- Een klacht tegen de oprichting van een tweetalige centrumpartij te Koksijde beoordeelde de N.A. als onontvankelijk omdat een politieke partij niet kan worden beschouwd als een dienst in de zin van de S.W.T., en zij derhalve niet onder de toepassing van de S.W.T. valt.
(Advies 25.119 van 1994)

HOOFDSTUK TWEE
RECHTSPRAAK

***DECREET VAN 19 JULI 1973 TOT REGELING VAN HET GEBRUIK VAN DE TALEN VOOR DE SOCIALE BETREKKINGEN TUSSEN DE WERKGEVERS EN DE WERKNEMERS, ALSMEDE VAN DE DOOR DE WET EN VERORDENINGEN VOORGESCHREVEN AKTEN EN BESCHEIDEN VAN DE ONDERNEMINGEN**

- In haar antwoord op een vraag om advies van de minister-president van de Vlaamse regering, te weten welke het precieze toepassingsveld is van het decreet van 19 juli 1973, gewijzigd bij decreet van 1 juni 1994, oordeelde de N.A. dat de werkaanbieding behoort tot de precontractuele fase en dat deze uitdrukkelijk valt onder het begrip "sociale betrekkingen" zoals geformuleerd in het decreet. De werkaanbieding uitgaande van een bedrijf waarvan de exploitatiezetel is gevestigd in het homogene Nederlandse taalgebied moet derhalve uitsluitend in het Nederlands worden gesteld.
(Advies 26.095 van 1 september 1994)
- De N.A. oordeelde dat de tewerkstelling van een Nederlands-onkundig beheerder in een privaat bedrijf te Gent, een overtreding is van het decreet. Hij is immers niet bekwaam de sociale relaties met het personeel in hun taal te onderhouden.
(Advies 21.019 van 6 oktober 1994)
- In een betwisting over het taalgebruik in het beheersorgaan van een appartementsgebouw te Knokke, oordeelde de N.A. dat de oproeping voor de algemene vergadering van de eigenaars, het proces-verbaal van deze vergadering en het verslag van de revisor, in het Nederlands moeten gesteld worden, doch dat anderzijds de tijdens de algemene vergadering gesproken taal niet door het decreet wordt geregeld.
(Advies 21.110 van 6 oktober 1994)
- Het gebruik van Franstalige werkdocumenten in een privaat bedrijf gevestigd in het homogene Nederlandse taalgebied is

strijdig met het taaldecreet van 19 juli 1973 omdat deze documenten als werkopdrachten dienen te worden beschouwd en als dusdanig vallen onder het begrip "sociale betrekkingen".

(Advies 25.057 van 6 oktober 1994)

- Een onderzoek naar de toepassing van het taaldecreet in een aantal private bedrijven in Kortenberg, Zaventem en Erps-Kwerps leverde geen fundamentele overtredingen van het decreet op.

(Advies 26.040-26.094-26.110 van 1 september 1994)

- Klachten tegen het gebruik van tweetalige cheques door een bankinstelling en dito kwijtschriften door een verzekeringsinstelling werden ongegrond bevonden omdat beide documenten een louter commerciële relatie tussen maatschappij en klant uitmaken.

(Adviezen 25.114 van 27 april 1994 en 26.121 van 21 oktober 1994)

- B.T.W.-bonnetjes, afgeleverd door een restaurant zijn door de wet voorgeschreven bescheiden en dienen derhalve in het Nederlands te worden afgeleverd door inrichtingen gelegen in het homogene Nederlandse taalgebied.

(Advies 26.066 van 25 mei 1994)

*BIJ KONINKLIJK BESLUIT VAN 18 JULI 1996 GECOORDINEERDE WETTEN OP HET GEBRUIK VAN DE TALEN IN BESTUURSZAKEN

I. PLAATSELIJKE DIENSTEN (artikel 9 e.v. S.W.T.)

A. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN

- In een klacht tegen de stad Gent wegens de officiële erkenning van een Franstalige feitelijke culturele vereniging, oordeelde de N.A. dat aan deze vereniging met privaat karakter geen interne taalverplichtingen kunnen worden opgelegd. Wél moet zij in haar betrekkingen met het stadsbestuur het Nederlands gebruiken.

(Advies 25.152-26.009-26.016-26.032 van 27 april 1994)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- De stedelijke kleuterschool van Mechelen kan, ten uitzonderlijke titel, naast de Nederlandstalige ook in het Ara-

bisch gestelde uitnodigingen meegeven aan de ouders van migrantenkinderen. Boven de Arabische tekst dient wel het woord "vertaling" te staan. Het oordeel van de N.A. steunt op het integratiebevorderend karakter van de uitnodiging, maar deze werkwijze moet in de tijd beperkt worden.
(Advies 26.010 van 27 april 1994)

- Tweektalige folders uitgaande van de N.M.B.S. en verspreid in een station gelegen in het homogene Nederlandse taalgebied, zijn strijdig met de S.W.T.
(Advies 26.019 van 1 september 1994)
- Bij wijze van uitzondering kan de N.A. aanvaarden dat door het stadsbestuur van Antwerpen tweetaalig Nederlands-Engelse uitnodigingen voor de bevrijdingsfeesten werden verstuurd. Deze waren immers vooral gericht tot Engelstalige gasten.
(Advies 26.129 van 21 oktober 1994)

II. GEWESTELIJKE DIENSTEN

BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- In een klacht tegen de Rijkswacht van Asse wegens het verspreiden van een tweetaalig bericht aan de bewoners van een appartementsgebouw oordeelde de N.A. dat het kwetsieuze bericht beschouwd kon worden als een administratieve handeling in de zin van artikel 1, § 1, 4°, S.W.T. Omwille van de specifieke aard van het bericht (i.v.m. de veiligheid) kan de N.A. aanvaarden dat het in de twee talen was gesteld. Evenwel is zij van oordeel dat, om het ééntalige karakter van het Nederlandse taalgebied duidelijk te onderstrepen, bovenaan de Franse tekst de aanduiding "vertaling" had moeten staan.
(Advies 25.090 van 6 oktober 1994)
- Klacht werd ingediend tegen de G.O.M.-Limburg wegens het feit dat in haar tijdschrift "Economisch Rapport" een Engelstalige beginkatern werd opgenomen. De klacht werd door de N.A. als ongegrond beoordeeld omdat zij van mening was dat het verschijnen van slechts 3 bladzijden samenvatting in het Engels (op een totaal van 37 bladzijden) van de Nederlandstalige artikels en gelet op de doelgroep waarvoor het tijdschrift is bestemd (internationaal karakter) niet in strijd is met de geest van de S.W.T.
(Advies 25.154 van 3 maart 1994)
- Een klacht tegen de Vlaamse Vervoermaatschappij "De Lijn" wegens het aanplakken van tweetaalige uurregelingen in Kor-

nederlandse afdeling

tenberg, werd ontvankelijk en gegrond verklaard, doch achterhaald omdat "De Lijn" de, wat zij noemt administratieve vergissing, heeft rechtgezet.

(Advies 26.024 van 27 april 1994)

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

Met toepassing van artikel 61, § 5, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik vvn de talen in bestuurszaken waakt de Franse afdeling (F.A.) van de V.C.T. voor de toepassing van die wetten in het homogene Franse taalgebied.

De Franse afdeling vergaderde herhaalde keren om zich te beraden over belangrijke dossiers die door de V.C.T. in verenigde vergadering werden behandeld. Het betreft de taaltoestand in de ziekenhuizen van het OCMW van Brussel-Hoofdstad (dossier 22.004), de toepassing van de S.W.T. op Studiecentrum voor Kernenergie te Mol (beroep bij de Raad van State - dossier 14.095), de klacht tegen de Vlaamse Milieumaatschappij die een Nederlandstalig bericht voor de betaling van de milieuheffing stuurde aan een Franstalige landbouwer uit Voeren (dossier 25.138), de vraag om advies van de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden over een werfpaneel aan het Felix de Boeckmuseum in Drogenbos (dossier 26.051) en het algemene dossier over de nieuwe taalkaders van de ministeries end parastatalen. In 1994 werd bij de F.A. een klacht ingediend.

DEEL DRIE
BIJZONDER VERSLAG VAN DE
FRANSE AFDELING

INHOUD

ALGEMEENHEDEN

I.	SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST	6
A.	SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE	6
B.	SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST	7
II.	WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE	7

RECHTSPRAAK

	DEEL EEN: VERSLAG VAN DE VERENIGDE AFDELINGEN	11
	HOOFDSTUK EEN: ALGEMEENHEDEN	12
I.	TOEPASSINGSSFEER VAN DE GECOORDINEERDE TAALWETTEN	12
A.	DIENSTEN OF ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT	12
B.	ADMINISTRATIEVE HANDELINGEN VAN DE GERECHTELIJKE OVERHEDEN	13
II.	KLACHTEN WAAROVER DE V.C.T. ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID	14
A.	GECOORDINEERDE WETTEN NIET VAN TOEPASSING	14
B.	TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN	16
C.	TAALGEBRUIK IN HET LEGER	18
	HOOFDSTUK TWEE: RECHTSPRAAK	19
I.	DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT	19
A.	TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE EN TAALKADERS	19
	Algemeenheden	19
	1. Aantal uitgebrachte adviezen	19
	2. Syndicale raadpleging	19
	3. Nieuwe taalkaders	20
	4. Afwezigheid van taalkaders	21

Rechtspraak	23
1. Trappen van de hiërarchie	23
2. Taalkaders	25
3. Niet-naleving van de taalkaders	30
4. Ontstentenis van taalkaders	33
B. TWEETALIG ADJUNCT	34
C. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	36
D. BEHANDELING IN BINNENDIENST	37
E. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	41
F. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN	42
G. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	47
H. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MAGTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	51
I. SABENA	52
II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN	53
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	53
B. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN	54
C. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN	55
D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	59
III. DIENSTEN DIE IN HET BUITENLAND ZIJN GEVESTIGD	63
IV. GEWESTELIJKE DIENSTEN	63
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	63
B. BEHANDELING IN BINNENDIENST	64
C. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	65
D. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN	66
E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	70
F. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MAGTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	72
V. BRUSSEL-HOOFDSTAD	
* GEWESTELIJKE EN NIET-GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN	73
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	73
B. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN	74
C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	76
D. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MAGTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	76
* GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN O.C.M.W.- BRUSSELSE AGGLOMERATIE	77
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	77
B. BEHANDELING IN BINNENDIENST	77
C. BETREKKINGEN MET EEN PRIVAAT BEDRIJF	78
D. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN	79
E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	80

VI.	GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING	82
A.	BEHANDELING IN BINNENDIENST	82
B.	BETREKKINGEN MET EEN PRIVAAT BEDRIJF	82
C.	BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN	83
D.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	84
E.	AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	85
VII.	PLAATSELIJKE EENTALIGE DIENSTEN	86
A.	BEHANDELING IN BINNENDIENST	86
B.	BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN	86
C.	AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	87
VIII.	DUITSE TAALGEBIED EN GEMEENTEN UIT HET MALMEDYSE	88
A.	TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	88
B.	BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	88
C.	BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN	90
D.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	91
	HOOFDSTUK DRIE: BIJZONDERE RUBRIEKEN	94
I.	VERKIEZINGEN	94
II.	TAALEXAMENS	94

DEEL TWEE:	
BIJZONDER VERSLAG VAN DE NEDERLANDSE AFDELING	97
HOOFDSTUK EEN:	
ALGEMEENHEDEN	98
KLACHTEN WAAROVER DE N.A. ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID	99
GECCORDINEERDE WETTEN NIET VAN TOEPASSING	99
HOOFDSTUK TWEE:	
RECHTSPRAAK	100
* DECRETEN	100
* GECCORDINEERDE TAALWETTEN	101
I. PLAATSELIJKE DIENSTEN	101
A. BETREKKINGEN MET DE PARTICULIEREN	101
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	101
II. GEWESTELIJKE DIENSTEN	102
BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	102
DEEL DRIE:	
BIJZONDER VERSLAG VAN DE FRANSE AFDELING	105
HOOFDSTUK EEN:	
ALGEMEENHEDEN	106
HOOFDSTUK TWEE:	
RECHTSPRAAK	107
PLAATSELIJKE DIENSTEN	107
AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MAGTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	107

